

SEVGİ

DÜNYASI

MART 2012 Sayı: 519 Fiyat: 7 TL

BAĞIŞLAYICI SEVGİ

DİNLER EVRİM TEORİSİ İLE ÇELİŞİR Mİ?

İNSAN, GERÇEK İNSAN OLACAK

İNSANIN YENİDEN AYARLANMASI

İÇİNDEKİLER

İnsan, Gerçek İnsan Olacak	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Dinler, Evrim Teorisi ile Çelişir mi?	6
(Tanrı Yanılgısı - VII)	
Ahmet Kayserilioğlu	
Bağışlayıcı Sevgi	12
Güngör Özyiğit	
Dinlerde Reenkarnasyona Bakış	16
(Karma ve Reenkarnasyon - II)	
Derleyen: Zühal Voigt	
Yunus Emre Hayatı ve Felsefesi - II.....	23
Derleyen: Nihal Gürsoy	
Din ve Ahlâk İlişkisi Hakkında Diğer Görüşler	28
Yalçın Kaya	
Zalimliğin Koyu Karanlığında İken Hayra Açılan Kapıyı Gördü	32
Çeviren ve Derleyen: Nelda Bayraktar	
İnsanın Yeniden Ayarlanması	38
(Canlı Kryon Celsesi)	

Sevgili Dostlar

Mart ayının önemli günlerinden biri, belki de en önemlisi 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'dür. Aslında Erkekler günü, İnsanlar günü (İnsan Hakları Günü'nü ayrı tutarak) nasıl şaşırtıcı olabileceyse, Kadınlar Günü de öyle olmalı idi, değil mi? Ama öyle değil. Kadınların bir gün verilerek hatırlanması gereken bir cins olduğu çoğu kişiye normal görünmekte. Erkeklerin bir kısmının da bu günü abes bulduklarını, neden bir erkekler günü olmadığını sorguladıklarını, hattâ aralarından kendi kendilerine espri olsun diye bir gün icat edenlerin çıktığını zaman zaman duyuyoruz. Ama şöyle bir dikkat edilse tüm dünyada erkeklerin önemli bir kısmının sorunları varsa, kadınların tümünün büyük sorunları var. Üstelik bu sorunlar kadınlara işin gereği ve normal gösterilmekte, evrenin kadını teslim ettiği erkek tarafından yeterince korunup saygı görmemektedir. Bununla mücadele eden kadınlar ister istemez kendi özelliklerini geri planda tutarak "erkek gibi" bir tarz ve söylem geliştirmeyi yol edindiklerinden, hemcinslerinin bugünkü kimi hakları kazanmış durumunu sağlarken, kadının erkek gibi olmasının önünü alamamışlardır. Yani kavga etmeyen, kavgayı sevmeyen, yumuşak, bağışlayıcı, her zaman sevmeye ve affetmeye hazır yanlarını, duygularını gülerken ve ağlayarak göstermekten çekinmeyen ve utanmayan, bedeninden tiksинmeyen ve utanmayan, ahlâkın ve zerafetin canlı örneği, sabırlı, dayanıklı, farkedilmeyi bekleyen taraflarını, çok akıllı ve zeki olduğunu belli etmemeye çalışarak, kısaca günümüz dünyasında "zayıflık" "güçsüzlük" adına ne varsa aslında üstünlük olan tüm özelliklerini, varolmak, tutunmak için hep horlamışlardır. Kadın gerçek yerine gelmedikçe, insanın gerçek insan olmasını beklemek bir hayal olsa gerek. Biz de kadınların bu gününü, bu güzel özellikleri temsil etmesini umarak ve bir güzel yüzü kapağımıza koyarak kutluyoruz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Bugün insanın dünya yaşamı konusunda gerçek, bilimsel bir eğitime ihtiyacı vardır. İnsan dünyada niçin yaşamaktadır? Yaradan var mıdır?

Varsa ve insanı yaratıp dünyaya göndermişse, insandan istediği bir şeylerin olması gerekir.

Her yerde ve her şeyde bir düzen vardır, ki var şüphesiz. Her şey birbirine bağlı olarak, birbirini destekleyerek işliyorsa, bu düzeni bu varolanları yaratan ve düzenle işleten bir büyük güç elbette var demektir.

Öyleyse Yaradan dediğimiz o büyük gücün insandan istediklerini bilmemiz, onları uygulayarak O'nun beklediği yere ve seviyeye gelmemiz gerekiyor. O yere gelmemiz "Doğru Yaşama Bilgileri" dediğimiz bilgilerle olacaktır.

Dr. Refet Kayserilioğlu

İnsan Gerçek İnsan Olacak

Bugünkü insanlar genellikle gerçek insanlıktan çok uzaktır. Her yerde şiddet, nefret, kin var. Düşmanlık, zulüm, işkence ve kötülük sanki birer marifetmiş gibi filmlerin, dizilerin, romanların en gözde konusu durumunda. Çocuk filmlerinde bile kötülerin başarıları canlandırılmakta, çocuklar kötülüklerle özendirilmektedir. Ustaca yalanlarla insanların nasıl kandırıldığı, haklarının gizli ve açık yollarla nasıl gasp edildiği gösteriliyor. Adam öldürmek, işkence etmek, ihanete uğradığı bahanesiyle eşlerinin kulaklarını, burunlarını, başlarını keserek intikam almak olağan karşılanmaya başladı. Yalan, dedikodu, gıybet, iftira o derece çoğaldı ki, bunlar artık toplumun tepkisini çekmez oldu. Ülkemizde kötülüklerin müşterileri hızla artıyor.

Bu kör, bu feci gidişi kim durduracak? Dinler mi? Onlar da bölük bölük ayrılmışlar, birbirlerine can düşmanı gibi bakıyorlar. Mezhepler, tarikatlar birbirlerini kâfirlikle suçluyorlar. Aslında çoğu özü kaybetmiş şekle bağlanmış durumda. İnançların çoğunluğu korkuya dayalı. Allah'ın cezasının ve belâsının geleceği endişesi içindeler. Bu korkudan dolayı, doğru olmasa da

doğal yasalara uymasa da, kişiler etraflarındaki sıkı çemberi kıramamaktalar. Dinler kötülerini iyileştirecek, inançsızları inanca çekecek, yanlış yolda gidenleri hayra çekecek gücü kaybetmiş durumdadır. Günün şartlarına uyan ve geliştiren, yükselten, arındıran ve olgunlaştıran "doğru yaşama bilgileri"ni kim verecek insanlara? Asırlar boyu ekilmiş, kalıplaşmış, klişeleşmiş, yeni şartlara uymayan, insana yeni bir dinamizm vermeyen kuralları tekrar edip durmak ne kazandıracak insanlara?

Ve insanlar, bilhassa da gençler, neye inanacaklarını, neyin yanlış neyin doğru olduğunu göremez, ayırt edemez durumdadırlar. Bilim, tek yönlü bir bakışla bütün manevi değerleri ve başta Yaradan'ı inkâr ederek insanları yeni bir çözümsüzlüğe, bilimsel tutuculuğa sürüklemekte ve insanları boşlukta bırakmaktadır. Her şey dünyadan ve maddi değerlerden ibaretse, bir ruhsal yönümüz, tekâmül eden, gelişen yönümüz yoksa, dünyadaki sıkıntıların ne anlamı var? İyi yaşayanlar için hayat güzeldir de, sürünenler, ezilenler için yaşamın anlamı nedir?

Gerçeklerin apaçık görülemediği böyle dönem-

ler, vesvese verenin ve ona kul olan kötülerin çok etkili olduğu karanlık, bulutlu dönemlerdir. Kötülük tüm dünyada bu yüzden yaygınlaşıyor. Kötüler tüm dünyada bu sebepten güçleniyor, sesleri daha gür çıkıyor. Gerçeği göremeyen, iyiyi, doğruyu ve üstün olanı tanımayan gençler, kötü yöne doğru hızla çekiliyorlar. Tüm dünyada gençler arasında uyuşturucuların hızla yayılması, sapıklıkların, fuhuşun ve suç oranlarının artması; okuyanların, yükselenlerin ve iyi yolda gidenlerin de azalması sebepsiz değildir.

Birbirini gerçek sevgiyle sevenlerin sayısı ne kadar az!.. Sevgi çoğunlukla bir aldatmaca aracı gibi görülüyor. Erkekler kadınları, kadınlar erkekleri aldatıyor "seviyorum" diyerek kendi cinsel ihtiyaçlarını veya çıkarlarını sağlamaya çalışıyorlar. Sevgi başkasının sorumluluğunu yüklenmek, başkasına iyilik etmek, fedakârlık etmektir. Gerçek seven, sevdiğini kendinden önce düşünür. "Önce sen" der, sevdiğine hizmet için seferber olur. Böyle gerçek sevgi ne kadar az. Böyle bir ortamda huzur olabilir mi, mutluluk olabilir mi? Kavgalar, savaşlar, öldürmeler, zulümler biter mi?

İNSAN DÜZELEBİLİR Mİ?

Bu şartlarda insanların düzelebilmesi çok zordur. Ama henüz imkânsız değildir. Bugünkü kötü gidişin sebepleri gösterilebilirse, insanca davranmanın ne kadar gerekli ve yararlı olduğu anlatılabilirse yavaş yavaş düzelmeler artacaktır. İnsan yine insanın eliyle düzelecektir.

Doğru yolu görenler, iyiliği benimseyenler, insan kardeşlerini gerçekten sevenler, öğrendikleri doğru yaşama bilgilerinin bıkmadan, usanmadan bildireceklerdir. Sonra da bilgileri uygulayarak mutlu olduklarını göstereceklerdir. Doğru davranışları belli eden bilgileri her yolla, her araçla duyurmak, öğretmek gerekmektedir. Burada elbette yazılı basından, radyo ve televizyondan en iyi şekilde faydalanmak gerekir.. İnsanların kötüye kayıvermesi kolaydır, iyiye çekilmesi zordur. Büyük çaba gerektirir, büyük fedakârlık ister. Basın ve yayın kuruluşları, gazete, radyo ve TV halkın hoşuna gidecek yayınlara, öncelikle eğlenceye, spora ve politikaya ve dedikodu programlarına ağırlık veriyorlar. İnsanları eğitecek, bilgilendirecek, doğru yolu ve davranışları gösterecek yayınlara

hemen hiç eğilmiyorlar. Bazıları sadece dini duyguları okşayacak yayın yapıyorlar. Bir de ramazan aylarında sahur ve iftar programlarıyla halka hoş görünmeye çalışıyorlar.

Bugün insanın dünya yaşamı konusunda gerçek, bilimsel bir eğitime ihtiyacı vardır. İnsan dünyada niçin yaşamaktadır? Yaradan var mıdır? Varsa ve insanı yaratıp dünyaya göndermişse, insandan istediği bir şeylerin olması gerekir. Her yerde ve her şeyde bir düzen vardır, ki var şüphesiz. Her şey birbirine bağlı olarak, birbirini destekleyerek işliyorsa, bu düzeni bu varolanları yaratan ve düzenle işleten bir büyük güç elbette var demektir. **Öyleyse Yaradan dediğimiz o büyük gücün insandan istediklerini bilmemiz, onları uygulayarak O'nun beklediği yere ve seviyeye gelmemiz gerekiyor.** O yere gelmemiz "doğru yaşama bilgileri" dediğimiz bilgilerle olacaktır. Doğru yaşama bilgileri, Yaradan'ın izniyle, büyük bilgi meleği Cebrail aracılığıyla gelmiş ve dinler öylece oluşmuş, insanlara asırlar boyu yol göstermişlerdir. Dinlerden istifade edenler bugün de var elbette. Ama dinlere sırtını dönmüş, bilimi din gibi benimsemiş ama doğru yaşama bilgilerini

alamamış bir büyük kitle de var. Çoğu kültürlü, toplumlara etkileyecek konumda olan bu kardeşlerimize ulaşacak bilgilere ihtiyaç var. Bu bilgiler yine Yaradan'ın izniyle bedensiz varlıklar aracılığıyla dünyanın çeşitli yerlerine gönderilmektedir. Hepimizi Sevgisinden Yaratan, Vareden sevgisinden yarattığı bu aydın kullarını yalnız ve sahipsiz bırakacak değil elbette. Onların anlayacağı dilden, bilimsel yolla yepyeni bilgiler göndermektedir. Çünkü O'nun izni ve onayı olmadan hiçbir şey olmaz.

Yaradan insanın hangi yollardan geçip tekâmül edeceğini belirleyendir. O abes iş yapmaz ve O'nun hükmü şaşmaz. O insanın bilgiyle ve sevgiyle gelişmesini istemiştir. Onun için her şeyi bilgi ile, belli kanunlara bağlı olarak yaratmıştır. İnsanlar O'nun vattığı ve yerlerine koyduğu bilgileri bularak akıllarını geliştirmektedirler. O'nun özümüze koyduğu sevgiyi de anne-baba, kardeş, eş, evlat sevgileri ile gönlünü geliştirerek daha sonra arkadaş, akraba ve insan sevgilerine geçmekte. Bu arada hayvanları, doğayı ve varolan her şeyi sevmeye başlamaktadırlar. Bilgide ve sevgide ileri gidenler, aslında Yaradan'a doğru yükselmektedirler.

Çünkü O, en büyük bilgi ve sevgi kaynağıdır. O'na yükselmek için iyilik ve doğrulukla da donanmak, yalandan, kötülükten, haksızlıktan kaçınmak zorundadırlar.

İnsanı tekamül yolunda iyiye çeken de, kötüye çeken de etkenler vardır. İnsan aklını kullanmayı öğrendikçe, bilgi ve tecrübeleri arttıkça kötüye çeken etkenlere karşı direnmesini öğrenmekte, iyiye çeken etkenlere aklıyla ve isteğiyle uymakta ve daha hızlı gelişmektedir. İşte bu gerçekler delilleriyle, düşünen insanlara gösterildikçe, her çeşit soru ve kuşkuları giderildikçe insanların düzelmesi hızlanacaktır. İnsanların düzelmesi hızlandıkça iyilikler, yardımlar, sevgiler artacaktır. İnsanlar birbirlerine el uzatacak, birliğe doğru gideceklerdir. Öyle bir birliğe din, dil, ırk, renk, millet ayrılıkları engel olmayacaktır. Herkes kendi dilinde, dininde, milletinde olacak ama bütün insanları kardeş bilecek, kader birliği içinde olduğu yoldaşı olarak görecektir, gönül ve gaye birliği içinde el ele verecektir.

Aslında bütün dinlerin sahibi Yaradan değil mi? O istese tüm insanları bir tek dinde toplayamaz mıydı? Bütün milletlerin ve insanların sahibi de O değil mi?

O'nun böyle ayrı dinlerde, ayrı milletlerde oluşumuza izin vermesi aslında kendi aklımızla onlara rağmen bir olmanın yolunu bulmamızı istemesindedir. **Tekâmül, akli bilgilerle geliştirmeden ve gönlü artıtp, sevgilerle doldurmadan olamıyor.**

GERÇEK İNSAN OLABİLMEK İÇİN

Önce gerçek insanın tarifini yapmamız gerekiyor. İsmiyle, cismiyle ve tüm davranışlarıyla gerçek insan olmak için, önce yükselmenin beş basamağını çıkmak yapılması gereken beş yasaktan sakınmak gerekir. Yani iyilik yapmak, doğru olmak, çalışmak, bilgiyi artırmak her şeyi, herkesi ve Yaradan'ı çok sevmek gerekir. Sonra da kızmaktan, kinden, haksızlıktan, gıybetten sakınmak gerekir. Gerçek insan, insanları kardeş bilir, kendinden bir parça olarak görür, hattâ öz evladı gibi benimser. Gönlü insanlara duyduğu coşkun sevgiyle dolup taşmakta, herkese hizmete, yardıma hazır beklemektedir. Gerçek insan iyide doğrudur, sevgide ve doğru yolda olanlara kucak açtığı kadar, kötüde, yanlışta, sevgisizlik ve karanlık içinde olanlara da el uzatandır. Gerçek insanlar, insanların ümidi, sevinç ve mutluluk kaynağı,

yollarının aydınlığıdır. Gerçek insan olmak aslında herkesin kaderinde vardır. Herkes gerçek insan olarak dünya okulunu bitirecek, sonra daha yüksek okullara gidebilecektir. Gerçek insan kimseden nefret etmez, kimseyi hor ve değersiz görmez. Sabretmesini, hoş görmesini ve affetmesini bilir. Gerçek insan, Yaradan'ın yarattıklarını sevmenin ve onlara hizmet etmenin en büyük ibadet olduğunu bilir. Gerçek insan olabilmek için gördüğümüz, göreceğimiz gerçek insanlara yakın olmaya çalışmak, onları örnek almak, onlara özenmek, gıpta etmek, onları kıskanmadan benzemeye çalışmak yükselmeyi hızlandırır. İnsanların göreceği güzel örnekler, onlara ümit ve cesaret verir. Gerçek insanların aşırı tevazu göstererek kendilerini gizlemeleri, örneklik görevlerini iyi yapabilmek için iyiliklerini, üstünlüklerini ve güzelliklerini göstermeleri gerekir. Çirkinliklerin, kötülüklerin, düşmanlıkların, sevgisizliklerin alabildiğine sergilenen günümüzde öyle güzelliklere herkes o kadar hasret ki. Gerçek insanlar, Yaradan'ın güzellikleriyle bezenmeye başlamış, herkese ümit olacak, karanlığı aydınlatacak ışıklardır. Onlara değer verip, sahip çıkmak da hepimizin görevidir.

Tanrı Yanılgısı - VII

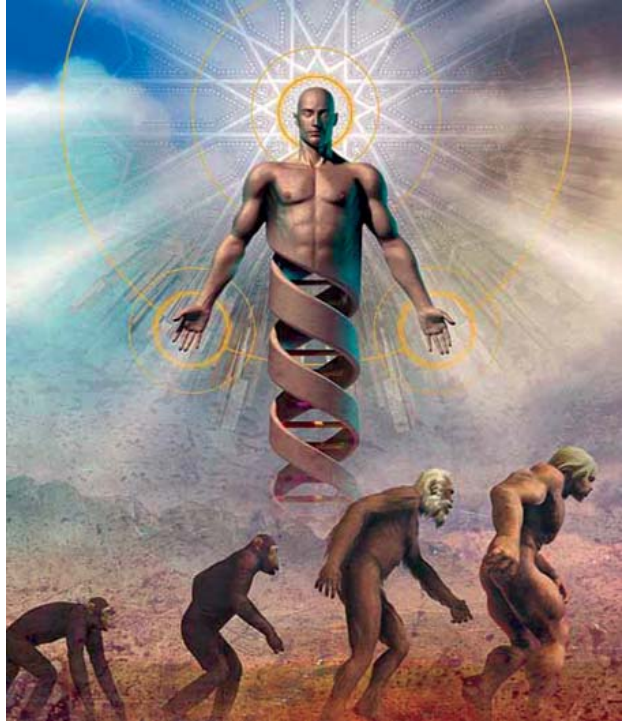
Dinler, Evrim Teorisi ile Çelişir mi?

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

TANRI MI, DOĞAL SEÇİLİM Mİ?..

Richard Dawkins "Tanrı Yanılgısı" kitabının dördüncü bölümünde "Tanrı neredeyse kesin olarak neden yoktur?" başlığı altında inançsızlığının temel nedenleri üzerinde durur. Canlıların akıllı bir tasarımla Tanrı tarafından yaratılmadığını, Darwin teorisinin candamarı olan "Doğal Seçilim" ile hayatın kendiliğinden oluştuğunu ve türden türe geçerek insana kadar ulaştığını ısrarla tekrarlar. Gelecek yazılarımda bu konuda Dawkins'in katıldığım ve katılmadığım görüşleri üzerinde uzunca duracağım. Şimdilik kitabın o bölümünden bir paragraf almakla yetiniyorum..

"Doğal seçilim yalnızca hayatın bütününe açıklamaz; ayrıca düzenli bir karmaşıklık, tasarımcı bir kılavuz olmadan basit başlangıçlardan nasıl doğabileceğinin açıklamasını kavraya-

bilmemiz için bilincimizi bilimin gücü yönünde artırır. Doğal seçilimin bütünüyle kavranması bizi diğer alanlara gözü pekçe atılmamız konusunda cesaretlendirir. Darwinizm bu diğer alanları da içine alarak, geçmişte biyolojiyi bir kereliğine tuzağa düşüren hatalı alternatifler hakkındaki kuşumuzu ayağa kaldırır. Darwin'den önce, yusufcuk böceği kanadı ya da bir kartal gözü gibi hayli tasarlanmış görünen bir organın gerçekten rastlantısal olmayan, bilâkis katkı-

şıksız, doğal sebeplerin uzun bir sürecinin son ürünü olduğunu kim tahmin edebilirdi?" (S:113)

Darwin'den günümüze uzanan 150 yıl boyunca Tanrı inancı konusu neredeyse canlıların oluşumu ve gelişmesine düğümlenmiş durumda. Ancak Darwin'e gelinceye kadar geçmiş olan uzun yüzyıllarda da bu konu hep insanlığın gündemindeydi. Bu yazımda bunlara hızlıca tekrar bir göz atacak, Darwin-Wallace evrim teorisine kısaca değinecek, sonra da bugün modern biyolojinin bulguları ve yorumlarını hızlıca gözden geçireceğim. Ama dinlerin evrim teorisiyle çelişip çelişmediği bu yazımın baş konusu. Bu nedenle Tevrat'ın "Yaratılış" bölümünün ilk âyetlerini, evrim teorisi ışığında kısaca gözden geçireceğim. Son olarak da İslâm diniyle evrim teorisinin çelişip çelişmediğini bu konudaki en yetkili kalemlerden biri olan Prof. Dr. Süleyman Ateşin yazısından çok kısa alıntılar yaparak ortaya koymaya çalışacağım.

KİRLİ ÇAMAŞIRLAR FARE DOĞURUYOR

Eskilerin işi daha kolaydı. Meyvelerin içinden zaman zaman kurtçuklar çıkması, kirli çamaşırlarda haşarat oluşması gibi gündelik gözlemleri, hayatın maddelerden kendiliğinden oluşabileceği şeklinde yorumluyorlardı kolayından. Şimdi bizlerin abiyogenez diye adlandırdığımız bu fenomene olan inancını, İsa'dan 350 yıl önce yaşamış olan büyük filozof Aristo kitabında bakınız nasıl dile getirmişti:

"Bazı böcekler kendileriyle aynı cinsten olan böceklerden meydana gelirler. Diğer böcekler ise, canlı ana babalardan değil, kendiliklerinden oluşurlar. Bu ikinci yolla çoğalan böceklerden bazıları, yaş ve kuru kerestenin içinde oluşurlar. Bazı böcekler ise hayvanların kılları arasında, diğer bazıları leş ve dışkıların üzerinde meydana gelirler..."

Avrupa'da karanlık çağlarda ikinci İsa yerine konulan Aristo'nun bu sözleri tartışmasız kabul edildi. Rönesans döneminde bile ağaçlardan canlılar oluşacağı düşünüldüğünden "kaz ağaçlarının, kuzu ağaçlarının" varlığına inanılıyordu. 16. yüzyılın ünlü doktoru Paracelsus, su, hava, saman ve çürümüş odundan fare, kurbağa gibi hayvanların oluştuğunu bizzat kendisinin gözlemlediğini söylüyordu. 17. yüzyılın ünlü bitki fizyolojisti Van Helmont da ondan geri kalmamıştı. Kirli çamaşırlar içine konan buğday tanelerinden 21 gün sonra farelerin oluştuğunu bizzat gördüğünü iddia ediyordu etrafındakilere.

İtalya Floransa'da Medici ailesinin doktoru Francesco Redi (1626-1697) Aristo'nun hipotezinden kuşulanmaya cesaret edebilenlerdendi. Evet çürümüş etlerin üzerinde kurtçukların oluştuğunu o da biliyordu ama, bunlar acaba sinek yumurtalarından mıydı? Bir kavanoza hayvan etleri koydu, Aristo'nun "aktif öz" kaynağı diye övdüğü havanın içine girmesini engellemeyen ama sineklerden koruyan tel kafeslerle ağzını kapattı. Uzun süre bekledi ve gördü ki, içinde ne sinek var ne de başka bir şey. Onun yolundan giden diğer araştırmacılar da aynı sonuca vardığından abiyogenez hipotezi zayıflamıştı. "Canlıların ancak diğer bir canlıdan üreyebileceği"ni savunan biyogenez hipotezi yarışmayı kazanmış görünüyordu.

Ne var ki 17. yüzyılda mikroskobun icadıyla tartışma bu defa mikro organizmalar alanında yeniden canlandı. Mikroplardan arındırılmış ve iyice kapatılarak içine hava girmesi kesinlikle önlenmiş şişelerdeki hububatlı veya samanlı sulara hiçbir mikrobik canlının oluşmadığı deneylerle kanıtlandı. Ama buna rağmen yine de itirazlar şiddetliydi. Hava engellenerek, Aristo'nun "aktif öz"ünden mahrum edildiğinden canlılar oluşmadı deniyordu bu defa. Düğümü nice sonraki yıllarda 1860'larda çözen Fransız kimya ve biyoloji bilgini Louis Pasteur (1822-1895) olmuştu.

Dört adet cam balonun ağzına içine hava girebilecek S harfi şeklinde kıvrık borular yerleştirilmişti. İçine girebilecek mikrobik canlıların kıvrık çeperele yapışıp kalacağını düşünüyordu. Buna rağmen ne olur ne olmaz diyerek, şişeler mikrop-ların az olacağı Alp dağları tepelerine götürülüp içlerine hava girmesine izin verildi. Sonuç çok muazzam. Komisyon önünde yapılan incelemede şişelerde tek bir mikrobik canlı bile görülmedi. Dahası da var. 150 yıldır Pasteur Enstitüsünde saklanan bu şişelerde bugün bile tek mikrop yok!.. Böylece mikrobik veya büyük tüm canlıların ancak başka bir canlıdan türeyebileceği biyogenez hipotezi kesinliğe kavuşmuştu.

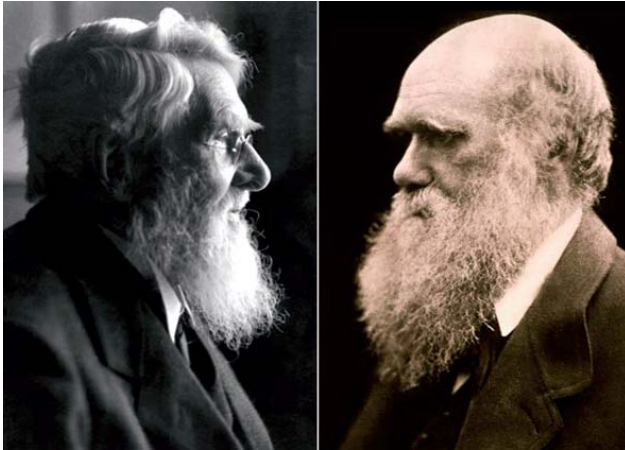
İKİ KAFADAR DARWİN VE WALLACE BOMBAYI PATLATIYOR

Pasteur biyogenezle uğraşırken iki İngiliz doğa araştırmacısı Charles Robert Darwin (1809-1882) ve Russel Wallace (1823-1913) aynı yıllarda evrim teorilerini ortaya koymakta gecikmemişlerdi. Bültenler, kitaplar, tartışmalarla evrim teorisi düşünürlerin temel bir konusu olarak gündemin baş sıralarında yerini almıştı. Bu teoride yaşamın basit canlılardan başlayarak adım adım gelişmişlere doğru yol aldığı iddia ediliyordu. Yaşam savaşında doğal bir seçimle ortama uyabilen varlıkların ayakta kaldığı, diğerlerinin silinip gittiği ifade ediliyordu. Böylece türlerde gelişmenin sağlandığı, hattâ türden türe geçişlerin bile olabileceği söylenmiş oluyordu. Doğaldır ki, burada en merak edilen konu, biz insanların nasıl ortaya çıktığıydı. Maymundan değilse bile, onların da ataları olan

ortak bir canlıdan değişik dallanmalarla ilk insanın dünyaya geldiği düşünülüyordu. Darwin'de bütün bu gelişmelerde bir hedef, madde ötesi bir bilincin, bir ilâhi düzenin varlığı söz konusu değildi. Bu durumda dinlerdeki yaratıcı Tanrı ve topraktan varedilen Âdem-Havva öğretisiyle çeliştiğinden Darwin teorisi tüm dindarların tenkid oklarının hedefi olmuştu. Ve hâlâ da oluyor...

Halbuki bu teoriyi ortaya koyan diğer kişi Russel Wallace, hayatının çok uzun yıllarında parapsikoloji ile de uğraştığından, canlıların oluşması ve gelişmesinde ilâhi âlemin de etkisinin olduğuna inanıyordu. Tanrı'nın evrim kanununu kullanarak, geliştire geliştire dünyayı değişik canlılarla doldurduğu kanaatindeydi. Ne var ki, 19. yüzyılın ikinci yarısında aydınların kafasında materyalist düşünce daha çok yer ettiğinden, Darwin'in kendi kendine çalışan evrim düşüncesi, bilimin temellerinde kendine kolayca yer bulmuştu. Ve şimdi de öyle. Aydın dindarların "ya o, ya bu" yerine; Russel Wallace gibi "hem o, hem bu" düşüncesiyle sentezlere varması, bu kör dövüşünü sonlandırabilir diye düşünüyorum.

Çünkü evrim teorisini destekleyen çok olgu var bugün bilimin envanterinde. Ama ilâhi düzenin bilinçli müdahalelerin mutlaka gerekli olduğunun da pek çok ipuçları var bilimde. İleriki satırlarda Tevrat âyetleri ve bazı İslâm düşünürlerinin görüşleri ışığında yaratılışı incelediğimizde; otomatik kendiliğinden çalışması hariç evrim kuramını reddeden veya onunla çelişen bir âyetin varolmadığını da görmek-

Russel Wallace (1823-1913)

Charles Darwin (1809-1882)

teyiz. Türden türe kendiliğinden değil, bilinçli müdahalelerle geçişin olabileceği bilimsel olgularla ortaya konabilse, hem din hem bilim adamları çok rahatlayacak.

Bu durumda tek sorun insanın varedilişinde düğümlenecek. En gelişmiş insanımsılarla insan arasındaki zincirin halkalarında çok büyük boşluklar var. Çok aramamıza rağmen, ara safhalarda olması gereken canlıları hâlâ bulabilmiş değiliz. İşte atamız diyerek pek çoklarına can havliyle sarıldık ama sonunda elimiz boş kaldı. İleriki yazılarımda evrimci biyolog olmasına rağmen, insanın atalarını bulamadığımızı itiraf eden ünlü bilgin Louis Leakey'nin kitabından alıntılar yapacağım. Bu durum da tam netleştğinde, kutsal kitaplardaki topraktan varedilen Âdem- Havva öğretisiyle evrim teorisi arasında tam bir mutabakat sağlanmış olacaktır.

MODERN BİYOLOJİYE GÖRE İLK CANLININ OLUŞMASI VE SONRASI

Biyogenez kazanmıştı ama yine de bir soru, Pasteur'ün deneyinden 100 yıla yakın zaman geçtiği halde, cevaplandırılmadan ortada duruyordu: Türeyeceği bir başka canlı olmadan hayat dünyamızda nasıl başlamıştır?

Düğümü çözen 1953'deki Miller - Urey deneyi oldu. Zamanımızdan 4,5-5 milyar yıl önce bir ateş topu iken başka yerlerden taşınan sularla adım adım soğuyan, etrafı denizlerle kaplanan, sürekli faaliyet halindeki yanardağlarla kimyası gittikçe zenginleşen bir dünyamız var. Henüz oksijen ve dolayısıyla ozon oluşmadığı için korunma kalkanından mahrum durumdayız. Güneşten gelen yıkıcı ultraviyole ve uzaydan salınan kozmik ışınlarla sürekli dövülüyoruz. Ayrıca peş peşe çakan şimşek ve yıldırımların etkisi altındayız. Böylece 1,5 - 2 milyar yıl yeryüzünde en ufak bir yaşam belirtisi olmadan zaman akıp geçiyor.

Bu olup bitenleri görüp bildirenler mi oldu ki? Elbet böyle birşey yok!.. Her bilim dalındaki gözlemlerimiz, deneylerimizle yaptığımız akıl yürütmelerle böyle bir senaryoyu tahmin ediyoruz.

İşte 1953'de Miller - Urey böyle bir senaryo ile yola koyuldular. Denizlerin ilkel çorbasında mevcut olduğunu tahmin ettikleri su, amonyak, metan, hidrojeni bir kap içinde, aşağıdan bir ısıtıcı ve yukarıdan yüksek elektrik voltajıyla 24 saat boyunca işlemden geçirince 3 çeşit aminoasit meydana geldiğini sevinçle gördüler. Doğaldır ki yüksek voltajdan zarar görmesin diye aminoasitleri süratle eriyikten ayırıp izole etmeyi de ihmal etmediler. Başka araştırmacıların yaptığı benzer deneylerden, pek çok organik molekülün, bu arada klorofilin ilkel maddesi porfirin ve enerji deposu ATP'nin bile sentezlendiği haberleri bilim âlemini coşkuya boğdu. En azından canlıların hem oluşması hem de yaşamaları için mutlaka gerekli organik moleküllerin dünyada kendiliğinden ortaya çıktığı, ortamın buna uygun olduğu deneylerle gözler önüne serilmişti. O zamanlar henüz oksijen ve dolayısıyla koruyucu kalkan ozon olmasa da, dalgalarla denizlerin 15 metre aşağısına bile ulaşırsalar, bu organik maddeler şiddetli voltaj ve radyasyonlardan zarar görmeden varlıklarını sürdürebilirlerdi. Temeller atılmış sıra canlıların oluşmasına gelmişti. Şimdi de kısaca modern biyolojinin bu konuda söylediklerini dinleyelim:

Kendiliğinden oluşumda gen taşıyıcıları, yani DNA'ların ve proteinlerin de deniz sularında ortaya çıktığı tahmin edildiğinden "ilk hücreler" (proteinoit) ile dünyamızda ilk canlılık başlamıştı ve onlardan "ilkel hücreler" (prokaryot) oluştu. Yani çekirdeği olmayan sadece hücre zarı, sitoplazması, ribozomları ve dağıntık halde DNA'ları bulunan hücreler...

Bakteriler ve mavi-yeşil algler bu ilkel hücrelerin örneklerindedir. Alglerdeki kloroplastların fotosentez yapmasıyla atmosferimiz

yavaş yavaş oksijenle ve koruyucu kalkanımız ozon ile günümüze doğru emeklemeye başlıyordu artık. Bu ilkel hücrelerin varlığının kanıtlarını 3 milyar yıllık kayalardan öğreniyoruz. Ve ne gariptir ki, oluşumdan itibaren 2 milyar yıl boyunca da dünyamızda sadece ve sadece bu prokaryot ilkel hücreler vardı. Böylece dünyamızın canlılar oluşmadan önceki 1,5 - 2 milyar yılına, bu ilkel hücrelerin 2 milyar yılını da eklediğimizde yaşamın şimdi gördüğümüz çeşitliliğine ulaşması için sadece 1 milyar yıl gibi beşte birlik bir zaman kalmıştı. Dahası da var. 600 milyon yıl önceki kambriyen patlamasına kadar da gelişmiş (ökaryot) hücrelerin izine rastlanmadığından, ilkel hücreler neredeyse yaşam tarihinin üçte ikisini hattâ bu hesaba göre altıda beşlik bölümünü, dünyanın tek sakinleri olarak hiç değişikliğe uğramadan doya doya yaşadılar. Ve bugün bizlerle hâlâ da aynılarıyla varlar.

Ne olduysa her şey 600 milyon yıl önceki kambriyen patlamasıyla başladı. Hem de bu dönemin 10 - 20 milyon yıl arasındaki 10 milyonluk, jeoloji tarihine göre çok çok kısa bir dönemde... Dünyamız birdenbire patlama şeklinde, arada geçiş safhaları olmadan gelişmiş (ökaryot) hücreler, organize çok hücreli varlıklar ve gelişmiş organizmalarla dolarak ilkel hücrelerin biricikliği sona erdi. Ve böylece 600 milyon yıl boyunca gelişe gelişe, çeşitlene çeşitlene dünyamız canlılarla doldu taşı. Nihayet 100.000 yıl kadar önce biz insanların ilk atalarıyla dünyamızda akıllı canlıların saltanatı başladı.

KUTSAL KİTAP TEVRAT'TA CANLILARIN SIRALI OLUŞUMU

Aşağıdaki Tevrat âyetlerini incelediğimizde evrim teorisindeki basitten gelişmişe doğru ilerleyen yaşamın bir örneğini görmekteyiz: "Ve Allah dedi: Sular canlı mahlûkların sürüleriyle kaynaşsın ve yerin üstünde, gökler kubbesinin yüzünde kuşlar uçsunlar. Ve Allah büyük deniz canavarlarını ve suların kendileriyle kaynaştığı

cinslerine göre hareket eden her canlı mahlûku ve cinsine göre her kanatlı kuşu yarattı. Ve Allah iyi olduğunu gördü... Ve akşam oldu ve sabah oldu beşinci gün.

"Ve Allah dedi: Yer cinslerine göre canlı mahlûkları, sığırları ve sürünen şeyleri ve cinslerine göre yerin hayvanlarını çıkarsın ve böyle oldu. Ve Allah yerin hayvanlarını cinslerine göre, sığırları cinslerine göre, toprakta sürünen her şeyi cinsine göre yaptı ve iyi olduğunu gördü. Ve Allah dedi: Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım. Ve denizin balıklarına, göklerin kuşlarına sığırlara, bütün yeryüzüne, yerde sürünen her şeye hâkim olsun. Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yaratıp mübarek kıldı.... Ve akşam oldu ve sabah oldu altıncı gün." (Yaratılış 1/20-31)

İSLÂM BİLGİNLERİNE GÖRE CANLILARIN EVRİMİ

Eski diyanet işleri başkanlarından profesör Süleyman Ateşin İlahiyat Fakültesi Dergisinde 1974 yılında yayınladığı "Kur'anı Kerime göre evrim teorisi" başlıklı yazısından kısa bir alıntı:

"Evrim teorisini Müslümanlar işlemiş ve geliştirmişlerdir. İlk defa Câhiz (ö. 255/868), göçlerin ve genel olarak çevrenin, kuşların hayatında yaptığı değişikliğe dikkati çekmiştir. Daha sonra Bîrûnî'nin çağdaşı İbn Miskeveyh (ö. 421/1030), el-Favzu'l-Asgar adlı eserinde bu evrim görüşüne daha belirgin bir şekil vermiştir:

İbn Miskeveyh'e göre: "Yüksek âlemden inen nefis, yani ruh, çeşitli dünyâ varlıklarında kendini göstermiş ve tekâmül ederek insanlık mertebesine gelmiştir. Bu yüce hayat eserini kabul eden ilk varlık bitkidir. Aşağı düzeyinde bitki, tohum-suz ürer. Otlar gibi. Bunlar minerallerden, azıcık hareket yeteneğiyle ayrılırlar. Hayat eseri nefis, bitkilerde güçlenmeye devam eder, gelişir,

tohumla üreyen bitkiler meydana gelir. Bunlardan sonra köklü, yapraklı ve meyveli ağaçlar türer. Ağaçların da ilk mertebesi dağlarda, çöllerde, adalarda kendi kendine bitenlerdir. Bunlar türlerini tohumla sürdürmekle beraber ağır hareketlidirler. Sonra zeytin, nar, elma, incir ve benzeri gibi güzel toprağa, tatlı suya, ılımlı havaya ihtiyacı olan ağaçlar ürer.

"Nihayet evrim, üzüm ve hurma ağacına varır. Bitki, hurma ile tekâmülün son sınırına varmış, hurmada artık hayvan özelliği belirmeğe başlamıştır. Hurma ile hayvan arasında çok benzerlik vardır. Hurmanın erkeği, dişisi vardır. Meyve vermesi için tıpkı hayvanlardaki birleşmeye benzer biçimde tozlanması gerekir. Kök ve damarlarından ayrı olarak hurmada temel bir organ daha vardır ki buna bir şey oldu mu hurma ölür. Bu organ, toprağın içindeki baştır. Bu baş, hayvan beyni gibi görev yapar. Bu, toprakta kaldıkça hurmanın hayatı sürer. Hurma, bitkinin son ve hayvanın ilk derecesindedir.

"Bundan sonra azıcık hareket yeteneğine sahip, köksüz yaşayabilir, yalnız dokunma duyusu bulunan hayvanlar meydana gelir. Irmak ve deniz kıyılarında bulunan sedef ve salyangoz gibi. Evrim devam eder, kurtlarda, kelebeklerde olduğu gibi duyu gücü artar. Hayat eseri nefis, evrimle güçlenir, köstebek ve benzeri gibi dört duyu sahibi hayvanlara, oradan da karınca, arı ve gözleri boncuğa benzeyen, göz kapakları olmayan hayvanlara varır. Bunlarda henüz görme duyusu zayıftır. Daha sonra beş duyu sahibi hayvanlar türer. Bunlar da derece derecedir. Kimi aptaldır, hisleri cevval değildir; kimi zekidir, hisleri latiftir, eğitilebilir, emir ve yasağı kabul eder, sözden anlar, ayırım yeteneğine sahiptir: Hayvanlardan at, kuşlardan doğan gibi.

"Nihayet evrim insan sınırına yaklaşmıştır. Hayvanlık mertebesinin sonu, insanlık mertebesinin başında maymunlar ve benzeri hayvanlar

vardır. Bunlarla insan arasında azıcık bir mesafe kalmıştır. Burası atlanınca nefis, insan olur. Bu noktaya gelince nefsin boyu düzelir, azıcık ayırım gücü, bilgi kazanma yeteneği oluşur. "Daha da evrimleşen orta kuşaktaki insanlar, işte gördüğün bu zekâ, bilgi, beceri düzeyine gelmişlerdir."

"Evrin Teorisinin kurucusu olan Darwin (1809-1882)'den çok önce Erzurumlu İbrahim Hakkı (1703-1772) Müslümanların geliştirdiği bu evrim tezini ünlü Ma'rifetnâme'sinde özetlemiştir. Vahdet-i Vücûd sistemini bilgilerine temel yapan mutasavvıf filozofların görüşüne göre varlık, Hakk'ın isim ve sıfatlarının inişinden ve evrimleşerek insân-ı kâmil mertebesine dönüp tekrar Hakk'a yükselişinden ibârettir. Bu esasa bağlı kalarak evrimi izah eden İbrâhîm Hakkı da özetle der ki:

"Varın yok olması, yokun var olması mümkün değildir. Var dâima var, yok da dâimâ yoktur. Fakat var, bir mertebeden diğer mertebeye, bir halden diğer hale geçebilir. Allah'ın emriyle felekler ve yıldızlar hareket edip dört eleman evrim ile birbirine karışmış, elemanların karışımından önce madenler, ondan bitkiler, ondan hayvanlar vücuda gelmiş ve hayvan da tekamül ederek insan meydana gelmiştir. Madenlerle bitkiler arasında ara varlık mercân'dır; bitkilerle hayvanlar arasında ara varlık hurma'dır; hayvanlarla insanlar arasında ara varlık maymun'dur. Zirâ tüm organları, kıl ve kuyruk hariç insana benzer.

"İşte insan düzeyinde iken ahlâken yükselip Tanrı huylarıyla bezenen kişi, üstün insan olgunluğuna ulaşıp bütünsel akla sahip olur. O artık bir kâmil insandır."

(Bu konuda daha geniş bilgi edinmek isteyenler Prof. Mehmet Bayraktar'ın, İnsan Yayınlarından çıkan "İslâm'da Evrimci Yaratılış Teorisi" kitabına başvurabilirler.)

Bağışlayıcı Sevgi

Güngör Özyiğit, Psikolog

Buda aydınlanmış olmayı yalnızca kendine dönük bencil bir şey olmaktan çıkarır. Aydınlanmış kişiden, başkalarını da aydınlatmasını isteyerek onu bir sosyal sorumluluğa dönüştürür. Çünkü her insanın özündeki güzelliğin, tanrısallığın çiçek açması dünyayı bir çiçek bahçesine çevireceğinden, mutluluğu olabildiğine arttırır. Ancak aydınlatmak için, önce aydınlanmak gerek.

Kendini aydınlanmış sanan biri Buda'ya gelir ve "İnsanlara nasıl yardım edebilirim?" diye sorar. Buda adamı şöyle bir süzdükten sonra "Senin yüzünde gayreti iyide ve doğrudaki olanların nuru yok. O nedenle sen önce kendi içini gerçeğin ışığı ile aydınlat. O ışık içinden dışına yüzüne, gözüne, sözüne yansısın. Sen henüz kendine yardım edememişken başkasına nasıl yardım edebilirsin? Bu durumda sen olsa olsa kendini usta yerine koyup seni izleyenleri çirak konumuna indirgersin. Yani

egonu şişirmek için onları kullanırsın. Sen önce egonun gölgesini üzerinden kaldır. İçindeki ışık dışa vursun. Varlığın tanrısal ışıkla parlansın. O zaman aydınlatma senin doğal halin olur ve ne yap-san yardım yerine geçer.

KOMŞUNU KENDİN GİBİ SEV

Yine bir gün kendini Buda öğretisine adanmış üzere biri gelir ve kendine göre hayli cömertçe bir bildiriye bulunur: "Maddi-manevi tüm hazinelerimi dünyaya vermeye söz veriyorum. Ancak bir komşum hariç. Onu hiç sevmiyorum. Buda önce gülümser ve şöyle der: "Sen şimdilik bütün dünyayı unut ve sadece komşuna odaklan, ona ver. "Adamın akli karışır, bakışları donuklaşır ve Buda neden öyle yapması gerektiğini açıklar: "İçinde birine karşı biriktirdiğin kırgınlık ve kin diğerlerini sevmeni engeller, içindeki kini bağışlayarak

sevgiye dönüştürmen ise en başta seni özgürleştirir. İşte o zaman gerçek anlamda herkesi sevebilir ve gönülden verebilirsin. Ve yine o zaman vereceğin her şey gönülden geleceği için gerçek devâ olur."

SEVGİ DIŞLAMAZ

Çin'de de buna benzer bir olay yaşanır. Bodhidharma Çin'e gittiğinde bir adam ona gelir ve sorununu dile getirir: "Sizin öğretilerinizi izledim. Zamanımın büyük bir bölümünü meditasyonla geçirdim. Ve sonuçta içimde sadece insanlara değil, hayvanlara , bitkilere, taşlara, nehirlere, tüm evrene karşı büyük bir şefkat hissettim. Ancak şöyle bir problemim var: "Ne yapıp etsem de bir komşuma şefkat duyamıyorum. Bütün varoluşu içime alsam da o komşumu dışarıda bırakabilir miyim? Çünkü onu sevmem çok zor, neredeyse imkânsız gibi bir şey..."

Bodhidharma yaraya tuz basarak şöyle söyler: "O zaman meditasyonu bırak. Sevgiden söz etmeyi de bir yana at. Çünkü bütün varoluşu kucaklamayan, birini bile dışarıda bırakan sevgi, sevgi değildir. Çünkü gerçek sevgi ayırt edici değildir. Kimseyi dışlamaz. Seven bir gönül kimseyi kapılarını kapamaz. Zira sevgi bizi herkese ve her şeye açar. Sevgi, kolların kucaklamaya hep açık olmasıdır. Sevgi içinde bağışlayıcılık gibi tanrısal bir öz taşır ve karşılık beklemeden koşulsuz olarak verir"

Bağışlayıcılık Tanrı'nın bize ulaşan en yüce mirasıdır. Ve insanı Tanrı'ya en çok benzeten özelliği ve güzelliğidir. Böyle dönüştürücü bir sevginin simyası üzerine Zerdüşt şunları söyler. "Asla yeryüzüne ihanet etme; o senin annendir. Ve insanları sakın unutma. Onların engelleri olabilir, onlar senin düşmanların olabilir. Onlar seni pek çok şekilde mahvetmeye çalışmış olabilir. Onlar seni çarmıha germiş olabilir. Seni ölümüne taş tutmuş ya da hapsedmiş olabilirler. Sen yine de onları gönülden çıkarma. Onlar ne yaptılarsa bilinçsiz oldukları için yaptılar. Sen onları affetmezsen kim affedecek?! Ve affetmenin yüceliğini Tanrısal hazzını

nasıl deneyimleyeceksin? Senin onları affedip bağışlaman seni tahmin bile edemeyeceğin şekilde özgürleştirip içsel olarak zenginleştirecektir."

GÜLYÜZLÜ ÖNERİSİ

"Bizim Celselerimiz'de anlatıldığı gibi dine inananların arttığı bir dönemde bir gülyüzlü, ona en yakın olan birine sorar: **"Bağışlamayı öğrendin mi?"** Ona en yakın olan da **"Şüphesiz öyleyim"** der. Gülyüzlü ise ona şunu söyler: **"Ama ben şimdi senin çevrendekilerinden gayri hiç kimseye el verip hatır sorduğunu görmüyorum."** Bunun üzerine gülyüzlü'nün yanındaki: **"Bağışlamakla, hatır sormanın o kadar yakın ilgisi var mıdır?"** diye sorar. Gülyüzlü cevaplar: **"El verip hatır sormayıp, gönül almadan hiç tanımadığım kişiyi bilesin ki bağışlamaya fırsat olmaz. Sen herkese el verip herkesin hatırını sormalısın. Biz öyle yapmalıyız öyle çoğalmalıyız."**

Gerçekten de insan sadece sevdiğini bağışlayabilir. Sevgi ise bir yerde emektir. Gerçek sevgi; sevgi pratikleri yaparak, tokalaşarak, hatır sorarak, o kişi ile ilgilenerken ona gönlümüzde yer vererek gerçekleşir. O nedenle insan sevdiği zaman, sevdiği için, sevdiği birini rahatça affedip bağışlayabilir. Ve sadece sevginin sıcaklığı insana bunu yaptırabilir. O yüzden sevgiyi sözde bırakmamak, günlük yaşamımızda eylemlerimize ve deneyimlerimize geçirmek gerekir.

ÜÇÜNCÜ ŞIK

İsa, nehrin kenarındaki kumsalda oturmaktadır. Kalabalık bir insan topluluğu, önlerine zina işlemiş bir kadını katmış olarak, onun yanına gelirler. Kadının işlediği günahı söyledikten sonra "Ne diyorsun?" diye İsa'ya sorarlar. Asıl amaçları onu sınamak ve köşeye sıkıştırmaktır. Eski kutsal metne, Tevrat'a göre kadının taşlanarak recmedilmesi gerekmektedir. Onlara göre İsa'nın iki seçeneği vardır. Eğer "Affedin" derse, o zaman ona

şunu soracaklar: "Sen kutsal yasalara karşı mısın? Hani sen kutsal metinleri yerine getirmek için geldim, yıkmak için değil" diyordun. Ya da "Tevrat'ın kurallarına göre yargılayın" dese bu defa "Senin sevgin, şefkatin, bağışlayıcılığın nerede kaldı?" diyecekler.

Onlara göre İsa bu ikilem içinde sıkışıp kalacak ve bir çıkış yolu bulamayacaktır. Oysa Eduardo Bono'nun "po" dediği üçüncü bir seçenek vardır. Bu ne evet demektir ne de hayır. Tamamen farklı üçüncü bir yol önermektedir. Buna göre İsa tarihte ilk kez po diyen kişidir. Beklenmedik bir hamle ile karşısındakilere şah diyerek onları mat eder. Gözü dönmüş kalabalığa başını çevirip bakarak bir yandan da parmağıyla kuma şekiller çizerek şöyle söyler: "Hiç günahı olmayan ilk taşı atсын." Kalabalıktan her biri kumda çizilen şekillerde günahlarını görerek ve söylenen sözün etkisiyle çarpılmış olarak ellerindeki taşları yere bırakırlar ve geri çekilirler. Derken kalabalık kaybolur sadece kadın İsa'nın yanında kalır. Ayaklarına kapanarak "Ben bir günah işledim kötü kadını. Beni cezalandırabilir misiniz?" der. İsa kadını elinden tutup kaldırarak ve gözlerinin içine bakarak sevgi yasasını dile getirir: "Ben kimim ki yargılayayım. Bu seninle Tanrı arasındadır. Eğer yanlış olduğunu farkedip, bir daha yapmazsan bağışlanırsın." Kadın İsa'nın yanında kalır ve onun en yakınlarından biri olur. İşte sevginin dönüştürücü kimyası budur: "Bir hayat kadının çamurundan bir azizenin heykelini çıkarır!.."

Gerçek sevgi; saygı, emek, sabır, affedicilik, vericilik, hoşgörü, fedâkarlık gibi erdemleri bağrında taşır. Sevginin açılımı bütün bu değerleri de gündeme getirir. Işığın yedi renk içinde belirmesi gibi, sevgi de yedi ayrı erdem içinde kendi güzel yüzlerini gösterir. Sevginin her görüntüsü, Güneş misali insanın içini ısıtır ve aydınlatır. Dahası, içimizdeki tanrısal teli titreştirir.

20. yüzyılın ortalarında, Anadolu'nun orta yerinde kendi hallerinde bir karı koca yaşamak-

tadırlar. Adam görme engellidir. Ama bundan hiç yakınmaz. Sazıyla, sözüyle avutur kendini. Elinin erdiği her yere de ağaç dikerek toprağı yeşillendirir ve güçlendirir. Karısı ve çocukları ile geçinip gitmektedirler. Derken günlerden bir gün karısı başka bir adama gönlünü kaptırır, sevdalanır. Koca bunu görmez, ama hisseder. Eşine hissettiğini belli etmez. Kadın bir gece sevdiği adama kaçmaya karar verir. Yavuklusu onu bir ağacın veya 'o ağacın' altında beklemektedir. Birlikte kaçıp, kim-senin onları göremeyeceği bir yerde yeni bir yaşam kuracaklardır. Kadın gecenin ortasında, kocasının uyuduğuna iyice emin olduğunda, usulca yataktan kalkar. En yeni elbisesini ve ayakkabılarını giyer. Sessizce evden çıkar, aşığı ile buluşur ve nefes nefese kaçmaya koyulurlar. Biraz soluklanmak için mola verdiklerinde, kadın ayağını sıkan ayakkabıyı çıkarır, eliyle içini yoklar. Bir de ne görsün? Ayakkabının tabanındaki derinin altında bir tomar kağıt para vardır. Kadın bu paranın buraya nereden gelebileceğini düşünür ve gözleri yaşarır.

Evde kalan kocası, karısının onu terk edeceğinin farkındadır. Bundan dolayı egosuna uyararak kızıp köpürmez. Yüzüne vurup utandırmaya da yanaşmaz. Karısını özgür bırakarak şöyle düşünür: "Bu kadın yıllarca bana hizmet etti. Yemeğimi pişirdi, çamaşırlarımı yıkadı, çocuklarımı büyüttü. Benim kadını, gözüm, hayat arkadaşım oldu. Kısacası bana çok emeği ve hakkı geçti. Bugüne dek biriktirdiğim paranın bir kısmını onun ayakkabısının içine yerleştireyim de, gideceği yerde, yaban elde namerde muhtaç olmasın."

Bu güzel düşüncesini uygulayarak bir insanlık örneği verir. Anadolu'da yetişen, o kültürle yoğrulan bu adam kim? Hepimizin tanıdığı, bildiği, sazıyla, sözüyle, tertemiz özümüle Âşık Veysel!

Her ay dört beş kadının eşi veya ailesi tarafından öldürüldüğü ülkemizde Âşık Veysel bir anıt gibi karşımızda duruyor ve gönül gözüyle bizlere bakıyor. Ve onun şahsında gerçek sevgi, bağışlayıcı, verici, feda edici yüzyüyle bizlere gülümsüyor...

Nilgün Sarar Kimdir?

"TUNE (Ayar) Seminerlerini Türkiye'ye taşıyan Nilgün Sarar, 25 yıldır enerji, şifa ve aydınlanma üzerine çalışmalar yapmaktadır. Enerji çalışmalarına 1987'de Berlin'de "Maharashi Transandantal Meditasyon" ile başladı. 1992 yılında Reiki usta eğitmeni oldu. 2000 yılında Almanya-Berlin'de Clinic Hypnosis Practitioner (Klinik Hipnoz Uygulayıcılığı) ve Amerika Birleşik Devletleri - New Hampshire eyaletinde KRYON ekibinden Peggy Phönix Dubro'dan EMF Balancing Technique (Elektro Manyetik Alan Dengeleme Tekniği) usta eğitmeni, 2001'de Amerika Birleşik Devletleri -Hartford eyaletinde Vienna Stibal'dan Theta Healing & DNA Activation (Teta Şifası ve DNA Aktivasyonu) eğitmeni, 2002 yılında Fransa-Paris'te Eric Pearl'den The Reconnection (Tekrar Bağlantı) ortak eğitmeni, 2005 yılında da Richard Bandler'dan Neuro Linguistic Programming NLP (Nöro Linguistik Programlama) lisanslı eğitmen sertifikalarını aldı. The Reconnection (Tekrar Bağlantı) ile ulusal ve uluslararası platformda yüzlerce kişiye eğitimlik ve seans yaparak şifa dağıtan Nilgün Sarar, uzun yıllar bu seminerlerin Türkiye temsilciliğini başarıyla yürüttükten sonra 2011 yılı sonlarında, edindiği büyük bilgi birikimini yansıtarak geliştirdiği ve bugüne kadarki en etkili şifa yöntemi olarak tanımladığı TUNE - Ayar seminerlerini dünya ile aynı anda Türkiye'de hayata geçirdi. Almanya-Berlin'de ikamet eden Nilgün SARAR, TUNE Seminerlerini Türkçe, İngilizce ve Almanca dillerinde gerçekleştirmektedir.

Nilgün Sarar'dan bugüne kadarki en etkili enerji şifa sistemi TUNE® (Ayar), dünya ile aynı anda Türkiye'de!

Ailenize, arkadaşlarınıza ve çevrenize şifa mı vermek istiyorsunuz? Yaşamınızı geliştirmek ve iyileştirmek mi istiyorsunuz? Hastalık ve rahatsızlıklarınızdan arınmak mı istiyorsunuz? Daha fazla bir şeyler olması gerekli diyor ve yeni deneyimlere açılırsanız ...

TUNE® seminerine katılmanızın tam zamanı!

TUNE®- Ayar seminerleri, enerji ile şifalandırma konusunda bugüne kadar okuduğunuz, uyguladığınız, bildiğiniz, ve gördüğünüz çok şeyin ötesinde gerçekleşen, inanılmaz etkisiyle şaşırtacak ve şifa konusunda size bambaşka bir kapıyı açacak.

TUNE® Nedir?

Doğadaki en mükemmel organizma, insandır. Ancak zamanla ve yaşamın getirdikleriyle, bu mükemmel mekanizmanın ayarı bozulabilir... TUNE®(Ayar), evrenin sonsuz enerjisi ile insan bedeninin mükemmel uyumunu standart hale getirmeyi sağlayan benzersiz bir şifa sistemidir.

Vücutumuzda bulunan ve bizi evrenin tüm enerjisine bağlayan -insanlığın yaradılışı ve evriminden buyana geçen binlerce yıllık süreçte koptuğumuz- aksiyonal hatları (meridyen hatları da denir) kusursuz bir biçimde onarır.

Şifa sürecinde sağladığı titreşim düzeylerini ve frekanslarını ayarlayarak yeni hatlar devreye sokar.. Enerji ileten bu hatlar, daha önce sağladıkları bağlantılara ek olarak ışığı, bilgiyi ve sesi de taşır. TUNE® mevcut hatlarda ayarlama yaparak aktive ettiği evren-insan bütünleşmesi yanında yeni oluşturduğu enerji hatlarıyla, enerji, luminal ışık be bilginin alışverişine olanak tanır. TUNE® şifa sistemi ile yeniden ayarlanan DNA kodları, hücreler, organlar ve kemikler asıl sonsuz kaynakla iletişime geçer ve evrendeki hatları, bedendeki hatlara uyumlar. Liferle yeniden birleşimi gerçekleşir. Bu, yenilenme ve iyileşme demektir.

TUNE Seminerleri Size ne yarar sağlar?

TUNE'un temel hedefi, bedeninizi ve ruhunuzu güçlendirerek, yaşama karşı olabilecek en güçlü şekilde durmanızı sağlamaktır.

TUNE® seminerine katılım ve bilgi için :

Gülbeyaz Altun 0533 360 90 76 - 0212 287 70 83

info@tunetolife.com www.tunetolife.com

TUNE® seminerine katılın enerjinin ötesinde bir iyileşme yaşayın !

Seminer katılımcı sayısı sınırlıdır.

Karma ve Reenkarnasyon - II

Dinlerde Reenkarnasyon'a Bakış

Derleyen: Zühal Voigt

Reenkarnasyon düşüncesinin, çeşitli zamanlarda, yer yer bütün dinlerde ve çeşitli düşünce akımlarında ortaya çıktığından geçen sayımızda söz etmiştik.

Dünyaya defalarca gelip gitme inancının geçmişine bakacak olursak, bu konunun yazılı kayıtlarda ilk ortaya çıkışının, İsa'dan 800 ilâ 600 yıl öncesinde, Hindistan'da Hinduizm'in en eski belgelerinden "Upanişad"larda olduğunu görürüz.

Hinduizm düşüncesine göre, kendisi ölümsüz olan insan ruhu, beden ölümünden sonra yeniden doğarak başka bir insan veya hayvan bedeninde yeniden yaşar. Bunun nasıl bir yaşam olacağını, bir önceki yaşamında yaptıkları, yani "karma"sı tayin eder. Ölümsüz olan ruhu Atman, insan varlığının özünü teşkil eden Jiva ile birlikte, hep yeniden, yeni yaşamlara enkarne olurlar. İyi bir karma ile öteki âleme geçen ruh, cennet gibi tarif edilen yerlerde, kötü bir karma ile ölen ise, cehennem misali katmanlarda, kötü karması

tükeninceye kadar kalırlar, sonunda yeniden doğmak için. Bu zincirin kırılması, ancak ruhun evrensel ruh içinde, yani "Brahman" da tabiri caizse erimesiyle mümkündür. Bunun için, yani Samsara denilen doğuş-ölüm-yeniden doğuş halkasını kırabilmek için, çeşitli Hinduist görüşler, çeşitli yollar ileri sürerler. Bilgi yolu, davranış yolu, sevgi yolu gibi. Çeşitli yoga çalışmaları ve meditasyon da bu yollardandır. Dua ve Tanrı'nın merhametine bina eden Hindu görüşleri de vardır.

Budizm de reenkarnasyon ve karma öğretileri üzerine kurulu olduğu halde, birkaç noktada Hinduizm'den farklılıklar gösterir. Bunların en önemlisi, insan ruhunun konumu üzerinedir. Hinduizm bir bedenden diğerine seyahat eden ve devamlılık arz eden ölümsüz bir ruhu kabul eder ama Budizm'de, her insanın ruhunun bağımsızlığı ve bireyselliği ön plandadır. Budizm'e göre, reenkarnasyonlar boyunca devam eden değişmez bir ruh yoktur, ancak fiziki ve ruhsal birimlerden oluşan değişken bir "ben" vardır. O zaman "bir yaşamdan diğerine seyahat eden nedir?" şeklindeki bir sorunun cevabını da Budizm şöyle verir: Bu karmanın nabız atışlarıdır, birtakım düşünce yapılarıdır, bunlar birbiri ardından gelen yaşamları birbirlerine bağlarlar. Bu düşünce şöyle bir misalle de açıklanır: Benliği yanan bir mum olarak tasavvur edin. Bu mum tam sonuna kadar eridiğinde ve alev sönmeye yüz tuttuğunda, bu alevle yeni bir mum yakılır. Alev kalıcıdır, yeni mum ise yeni bir insandır.

Budizm ve Hinduizm'i bu yazıda yalnızca reenkarnasyon açısından incelediğimizden, daha derine inmeden, bu alandaki birkaç farklılığı daha sıralayarak, reenkarnasyonun geçmişi konusuna devam edeceğiz.

Hinduizmin reenkarnasyon hedefinde Brahman'a ulaşmak ve onunla bir olmak vardır. Brahman her şeyi var etmiş olan ve herşey olan evrensel ruhtur. Budizm ise yeniden doğuşlar

zincirini kırarak "aydınlanma"nın, yani "Nirvana" ya varmanın "hiç"liğe erişmek olduğunu kabul eder. Bir başka farklılık da Tanrı kavramındadır. Hinduizm çeşitli tanrılar kabul eder. Budizm'in kurucusu Buda ise, öğretilerini bir Tanrı'dan aldığı hiçbir zaman ileri sürmemiştir ve aydınlanmaya meditasyon ve doğa yoluyla ulaştığının altını çizmiştir. Budizm mutlak otoriteyi reddeder ve insanın kendi sorumluluğunu öne çıkarır. Her iki din arasındaki mühim farklılıklardan biri de Hinduizmin kast sistemini kabul etmesi, Budizm'de böyle bir şeyin olmamasıdır. Hinduizm'de reenkarnasyon yoluyla, kast sisteminin kesin sınırları aşılabilir yani bir başka hayatta daha üst veya daha alt bir kast içinde doğmak olanağı vardır.

Yahudilik'te reenkarnasyon düşüncesi, geçmiş M.S. 1 yüzyılda yaşamış olan haham Jochanan ben Sakkai'ye kadar uzanan mistik bir Yahudi geleneği olan "Kabala" da görülüyor. "Gilgul" adı verilen yeniden doğuş konusu "Sefer ha-Bahir" (Aydınlanma Kitabı) de anlatılıyor. Ayrıca muhafakazar Yahudi topluluğu Hasidikler (Chassidim) de reenkarnasyona inanıyorlar ve dua kitapları olan "Siddur" da, geçmiş yaşamlarında işledikleri günahların bağışlanmasını isteyen dualar var.

Hıristiyanlık reenkarnasyonu resmen kabul etmiyor ama ilk Hıristiyanlarda bu düşüncenin hiç de yabancı olmadığı biliniyor. Birçoklarına göre, ilk Hıristiyanlarca kabul edilen reenkarnasyon ve karma düşüncesi, kilise ileri gelenlerince sonradan dinin kapsamı dışına itilmiş. İlk Hıristiyanlardan olan ve reenkarnasyona inanan Gnostisizm (Bilenler) tarikatı M.S. 325'de İznik'te toplanan Konsil'de kilise ileri gelenleri tarafından dışlanmış ve yine iddialara göre, bu konuyla ilgili bölümler de o zaman İncil'den çıkarılmış. İsveçli reenkarnasyon terapisti Jan Erik Sigdell "Reenkarnasyon, Hıristiyanlık ve Doğma" adlı eserinde bu konuyu etraflıca ele alıyor. Burada anlatıldığına göre, kilise ileri

gelenleri, reenkarnasyon düşüncesini, insanların kıyamet gününde bedenleriyle dirileceği dogmasına aykırı buldukları için dini kayıtlardan tamamen yokediyorlar. Gnostisizm buna rağmen yaşamaya devam ediyor ve daha sonra Fransa'da Catharism olarak ortaya çıkıyor. Hıristiyanlığın ilk esaslarına göre yaşayan bu insanlar, kendilerini "Gerçek Hıristiyanlar" olarak tanımlıyorlar. Zamanla halk içindeki popülerliği artan ve nüfuzu kuvvetlenen Catharistler, kilise tarafından rakip olarak görülmeye başlanıyor. 13. yüzyılda, o zamanların birbiri ardından tahta çıkan Fransa Kralları ve ardarda gelen Papaların işbirliğiyle ve Engizisyonun yardımıyla, kaâir oldukları gerekçesiyle yıllarca takibata uğruyor ve sonunda büyük bir hacı seferi düzenlenerek tek tek takip ediliyor, öldürülüyor, yakılıyor ve yok ediliyorlar.

İslâm dini de, Hıristiyanlık gibi, resmi olarak reenkarnasyonu reddeder. Defalarca dünyaya gelip gitme düşüncesi, kıyamet gününde dirilme düşüncesine aykırıdır. Ama İslâm içinde de, çeşitli akımlarda reenkarnasyonun izlerine rastlanır. İslâm dini sınırları içinde reenkarnasyondan söz edildiğini söyleyenler, bu düşüncelerini genelde, Bakara Suresi 29. ayete ve Al-i İmran Suresi, 28. ayete dayandırırılar.

Bakara Suresi: " (Ey insanlar) Siz Allah'ın (dediklerini) nasıl inkâr edersiniz ki, siz ölü idiniz, O sizi diriltti, sonra sizi öldürecek , sonra sizi tekrar diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz. "

Al-î İmran Suresi: (Allah'ı kastederek)
"Geceyi gündüze, gündüzü geceye geçirirsin, diriye ölüden, ölüyü diriden çıkarırsın.
Dilediğine hesapsız rızık verirsin."

İslâm'da Tasavvuf, bir anlatıma göre, insan aklıyla erişilemeyen gerçeklere sezgi yoluyla ulaşmaya çalışmak şeklinde tanıtılmaktadır. Tasavvuf'ta yeniden dünyaya gelme olayına

işaret edenler içinde en bilineni de Mevlâna' dır. Örneğin aşağıdaki şiirinde Mevlâna'nın, ruhun seyahatini açıkça ve anlaşılır biçimde dile getirdiğini görüyoruz.

"Ben cemadattan idim, öldüm,
yetişen, gelişen bir varlık, nebat oldum
Nebat iken öldüm, hayvan suretinde zuhur
ettim

Hayvanlıktan da geçtim. Hayvanken de öldüm
de insan oldum.

Artık ölüp de yok olmaktan niçin korkayım?
Bir hamle daha edeyim,
İnsan iken de öleyim de melekler âlemine
geçip, kol kanat açayım."

Yine İslâm dinine bağlı olan, İsmaililer, Dürziler, Nusayriler, İran'da bazı Şii firkaları, Alevi ve Bektaşiler gibi başka inanış ve tarikatlarda da tenasüh adı verilen reenkarnasyon düşüncesinin yaşadığı ileri sürülür.

Antik Çağdan Günümüze Reenkarnasyon

Dünya yüzündeki büyük dinlerin reenkarnasyona bakışına kısaca göz attıktan sonra, bir de içinde reenkarnasyonu barındıran düşünce akımlarından bazılarını yine kısaca değinelim:

Tarihte yazılı ilk kayıtlara M.Ö. 476'da, Yunanlı şair Pindar'ın eserlerinde rastlanıyor. 6. yüzyılda yaşamış olan Pitagor da, bu düşüncenin babası olarak bilinir. Aslında reenkarnasyon düşüncesi herhalde daha da eskidir ve yazılı kayıtlara geçmeden önce uzun zamanlar kulaktan kulağa aktarılan bir bilgi olarak dolaşmıştır. Yine Yunan filozoflarından Empedokles ve Eflatun da reenkarnasyona öğretilerinde yer vermişlerdir. Yunan filozoflarının konuya doğu dinlerinden farklı olarak bakışında, hedefin yaşamadaki kötü davranışların iyiliklere dönüştürülmesi yer alır. "İlahi Komedi"nin yazarı Romalı şair Virgil de eserlerinde konuya değinir.

Kuzey Avrupa'da yaşamış olan Keltler'in de ruhların bedenden bedene geçişine inandıklarından, Roma İmparatoru Jül Sezar "Galya Savaşları" adlı eserinde bahseder.

Bizans İmparatorluğu'nun son zamanlarında yaşamış olan Filozof Plethon da dünyaya defalarca gelip gitmeye inanıyor ve bunu savunuyordu. Bu konudaki kayıtları ölümünden sonra yakıldı.

1600 senesinde Roma'da Engizisyon tarafından kafir olduğu gerekçesiyle yakılan papaz ve filozof Giordano Bruno da reenkarnasyon düşüncesine inananlardan biriydi.

18.yüzyılda yaşamış olan Alman şair ve yazar Gotthold Epfrain Lessing reenkarnasyon düşüncesini doğru bulduğunu açıkladığında büyük ilgi çekti. Dünyaya geliş gidişlerin insan bedeninde olduğunu ve insan cinsinin eğitimi için olduğunu savunuyor ama hayvan olarak dünyaya gelmeyi reddediyordu. Konu 19. yüzyılda da, Reenkarnasyona inananlar kervanına Goethe, Hebbel , Heinrich Heine, George Sand gibi ünlü isimleri de katarak tartışılmaya devam etti.

Reenkarnasyon düşüncesine, yine 19. yüzyılda yaşamış olan Alman Filozof Arthur Schopenhauer yazdığı eserler ve Kant ve Eflatun'un görüşlerini Hinduizm ve Budizm'le harmanlayarak ortaya koyduğu görüşleri ile büyük çapta destek oldu. Ona göre yeniden doğan şey, bireyin şuur altındaki iradesidir ve bu unsur her yeni yaşamda yeni bir akıl edinir.

Bugün, günümüzde batı dünyasında bilinen, deneyli Reenkarnasyon anlayışının babası olarak, 1857'de "Ruhlar Kitabı" adlı eseri ilk defa yayımlanmış olan, Fransız doktor ve spiritüalist Allan Kardec gösterilmektedir. Reenkarnasyon düşüncesini geliştiren ve sağlamlaştıran bir başka akım da, 1857'de kurulmuş olan Teozofi Cemiyeti olmuştur.

Kurucularından Helene Petrovna Blavatsky, yazdığı kitaplarda konuyu işlemiş, dünyaya geliş gidişlerin amacı olarak "Nirvana" değil, çeşitli bedenlenmeler içinde insan ruhunun gelişmesini göstermiştir. Teozofi daha sonra, tüm Avrupa'da geniş yankı uyandıran bir başka akımı, Avusturya'lı filozof Rudolf Steiner tarafından kurulmuş olan ve bugün de genişleyerek varlığını devam ettiren Anthroposophie (Antropozoflar) hareketini doğurmuştur.

Böylece 19. yüzyılda, özellikle ABD'de büyük bir ivme kazanan Reenkarnasyon konusunu, 1953'de başlattığı araştırmalarla daha büyük bir kitleye taşıyan da Kanada'lı Psikiyatr Ian Stevenson olmuştur. Ian Stevenson, özellikle geçmiş hayatlarını hatırlayan çocuklar üzerinde yaptığı araştırmalarla tanınır. Bu çocukların bedenlerinde, geçmiş yaşamlarında geçirdikleri çeşitli deneyimlerin, hastalık veya kazaların izlerinin bulunması da, olaylara olan ilgiyi daha da arttırmıştır.

Reenkarnasyonu kabul eden akım ve görüşlerde de çeşitli farklılıklar bulunur. Bazıları bitki seviyesinden başlayarak, hayvan ve sonra insan evresine geçildiğini düşünür, bazıları önceki evreleri reddeder. Bazıları bu silsilenin yalnızca tek yönlü olduğu kanısındayken, bazıları da, bir safhadan bir diğer safhaya geçişin her zaman mümkün olduğunu kabul eder. Sözün burasında, "gerçek"le ilgili olarak anlatılagelen, görmeyenlerle filin öyküsünü anımsamamak olanaksız. Hani yaşamlarında hiç fil görmemiş birkaç kişi, gözleri bağlanarak bir filin yanına getirilmişler ve sonra elleriyle dokundukları şeyi anlatmaları istenmiş. Hortumu tutan, fil uzun yuvarlak boru gibi bir şeydir; kuyruğu tutan, küçük hareketli bir şeydir; dişleri tutan, sert kocaman, uzun, kıvrık bir şeydir demiş. Dokundukları şey aynı varlık olduğu halde, her biri filin başka bir yerine dokunduğundan ve kendi açısından tarif ettiğinden, tarifler birbirinden tamamen farklı çıkmış sonuçta.

Gerçeğin çok yönlü ve çok büyük olduğunu, bizim ise insan olarak aklımızın ve anlayışımızın sınırları bulunduğunu göz önünde tutmayı yeğlersek, reenkarnasyon gibi, kapsamı çok geniş ve derin olan bir konuda daha ziyade esnek kalmanın, kendimize duvarlar ve engeller koymadan düşünmeye çalışmanın faydası olacağı açıktır. Tabii ki bunu yaparken de, fantezi dünyasına kaymamaya, ayaklarımızın altındaki zemini de kaybetmemeye çalışmalıyız. Bu bir denge meselesidir. Her insan da kendi dengesini korumaktan kendisi sorumludur. Gerçeğini, gerçeği kaybetmeden gitgide genişletebilen, çıktığı ebedi ve ezeli öğrencilik yolunda mutlaka kazançlı olacaktır.

Reenkarnasyon ile Terapi

19. yüzyılda patlama yapan Reenkarnasyon düşüncesi, dünyanın hemen her köşesinde bu konuyla ilgilenen araştırmacıların artmasıyla, deneysel bir araştırma şekline dönüştü. Geçen sayımızda yaşamından ve yaptıklarından kısaca söz ettiğimiz Alman araştırmacı Thorwald Dethlefsen'in (1946-2010) yaptığı hipnotizma ile ekminezi (ruhsal geri götürme) deneylerinden ikisinin protokollerinden bir kısmını, hem defalarca dünyaya gelip gitmeyi, hem de geçmiş hayatlara yapılan ruhsal yolculuğun nasıl bir tedavi aracı olabileceğini göstermesi açısından aşağıya alıyoruz.

İlk Deney

Dethlefsen'in ilk deneydeki hastası, Nürnberg'li 28 yaşındaki Bayan İnge. Depresyonları, sebepsiz korkuları var. Yalnız evden çıkamıyor, çıkarsa eve dönemiyor, sokakta herkesten korkuyor. Özellikle kadınlara karşı nefret hissediyor. Hamile kadınları dövmek istiyor ve onların katil olduğunu düşünüyor. Aynaya bakamıyor, yıllardır berbere gitmiyor. Neden olduğunu bilmeden, yakalanmaktan korkuyor, günahtan söz ediyor.

(Bu oturumda İnge, Hıristiyanların takibata uğradığı ilk yıllarda, Roma'da Hıristiyanlığı kabul etmiş bir ailenin genç kızı olarak yaşadığı zamana gitmiş durumda.)

"Dethlefsen- Çok rahat ve sakinsin. Anlat neler oluyor.

İnge- Korkuyorum.

D-Şimdi hiçbir şey hissetmeyeceksin.

Yalnızca seyrediyorsun. Derin nefes al ve bana gördüklerini anlat.

İ -Şimdi odun topluyorlar ve yerleştiriyorlar. Hemen yakmıyorlar, beklememiz gerek, gök kızillaşmıncaya kadar. Ama bana artık etki etmiyor, çünkü....

D- Devam et...

İ - Ben gidiyorum... kendimden gidiyorum...uzaklaşıyorum...

D - Kendinden mi uzaklaşıyorsun?

İ - Evet... uzaklaşıyorum..

D - Başka bir şey görüyor musun?

İ - Bilmem, hayır...Ama güzel...Evet, çünkü bedenlerimizi görüyorum...hepsini..Artık hiçbir şey acı vermiyor...ve güzel...

D - Şimdi ne hissediyorsun?

İ - Kayar gibi...hep daha uzağa... Bu ses... dünyayı sarıyor...Bu özgürlük..Farkediyorum.. Her şey ve hiçbir şey oluyorum...buradayım...

D - Ne dedin?

İ - Buradayım ve oradayım..Ben, kendimden dışarı kaçmış bir şeyim..Şimdi gerçek ve tertemizim..Şimdi "ben"im...Muazzam bir şey..Evet "ben"im..Ama görülür, duyulur, hissedilir bir şey değil..ama "ben"im.. Şimdi geri çekiyorum kendimi..

D - Nereye?

İ - Bilmiyorum.. Her şey müzik..Bilmiyorum, bir adı yok...ama güzel..Bekliyorum..Bir şeyi bekliyorum.. bir şeyin katlaştığını hissediyorum.. helezoni...

D - Peki.. Ama şimdi zamanda daha ileriye gidiyoruz. Hep ileri.. Yüzyıllar birbirini takip ediyor. 900 senesine geliyoruz.

İ - Evet, şimdi bir bedene giriyorum. O kadar

çok dönemeçleri var ki..içeride oluncaya kadar..
Yaşam kaçır gibi.. acaba yaşam kaçıyor mu?
Bilmem.. Hava..

D- Hayır hava gitmiyor... Doğuyorsun..

İ - Evet, bu hoş... şimdi biliyorum...

D - Ne biliyorsun?

İ - İnsan olacağım...Biliyorum... Şimdi insan olmak başlıyor..

D - Derin bir huzur içini kaplıyor..

Korkmuyorsun..

İ - Evet, öyle, biliyorum...

D - Ne hissediyorsun?

İ - Huzur... huzur...Okyanuslar gibi, dünyayı kaplıyor..Öyle bir his..Anlatılmaz..gerçekten güzel...(gülüyor)"

(Bu oturumda , yakılma olayını yeniden yaşayan İnge'nin, buraya yer meselesinden dolayı alamadığımız daha önceki ve sonraki oturumlarda, erkek kardeşini zehirleyerek öldürdüğü ve bu yüzden bir mahkeme tarafından mahkum edilerek yakıldığı ortaya çıkar. Bunu bir Roma'lı askerin kendisini kandırması sonucu, erkek kardeşinin, Hıristiyan olduklarını ihbar eden kişi olduğuna inandığından yapmıştır. Bu yüzden annesi ve babası Romalılar tarafından sürüklenip öldürülmüştür. İnge yaptığıın yanlışlığını son anda anlar ama başka kadınlarla birlikte yakılmaktan kurtulamaz. Geçmişindeki bu olay, depresyonlarının, korkularının, günah ve yakalanma düşüncelerinin, kadınlardan ve özellikle kendisinden nefret etmesinin sebebidir.)

İkinci Deney

(Bu deneydeki kişi, Reenkarnasyon olayını merak eden ve kendisinde işlemeyeceğine inanan bir gazeteci hanım. Geriye götürüldüğünde ortaya çıkan ilk geçmiş yaşamında, Neuenbrook isimli bir köyde yaşayan bir kız çocuğudur.)

Dethlefsen - Adın ne?

Person: Anna.

D - Başka?

P - Schwenzer

D - Heceleyebilir misin?

P - Tabii. Yoksa babam da kızar. Babam öğretmen.

D - Bu köyde mi?

P - Evet.

D - Babanın adı ne?

P - Schwenzer.

D - Başka?

P - Johann.

D - Ve annenin?

P - Anna.

D - Ve senin de adın Anna?

P - Hmm.

D - Ne olacaksın büyüyünce?

P - Öğretmen.

D - Şimdi kaç yaşındasın?

P - On ört.

D - Ne zaman doğdun?

P - İlkbaharda.

D - Tam bilmiyor musun?

P - Biliyorum. 17 Nisan'da.

D - Hangi senede?

P - 1832."

(Anna isimli kız zamanda bir yıl daha ileriye götürüldüğünde şu konuşmalar geçiyor) :

D - Ne yapıyorsun?

P - Çok kötüyüm.

D - Neden?

P - Nereye gideceğimi bilmiyorum.

D - Neden?

P - Arıyorum.

D - Ne arıyorsun, yeni bir iş mi? (Anna o zamana kadar bir evde temizlikte çalışmakta)

P - Hayır, nereye gidebileceğimi. Orada bir ev var.

D - Annenle babanın yanına gidemez misin?

P - Bilmemeleri gerek.

D - Neyi?

P - Çocuğum olacak.

D - Neden eski işinde kalmadın?

P - Beni orada istemediler.

D - Nerede uyuyorsun şimdi?

P - Sokakta.

D - Çocuk kimden?

P - Söyleyemem.

D - Neden söyleyemezsin?

P - O kimseye söyleme dedi, artık istemiyorum.

D - Ne istemiyorsun?

P - (Derin iç çekmeler) Stör'e gideceğim.

(Stör dediği bir nehir)

D - Ne yapmak istiyorsun?

P - Nehire gireceğim.

D - Hangi senedeyiz?

P - 1849.

D - Hangi ayda?

P - Zannederim Mayıs, 14. Mayıs.

D - Kaç aylık hamilesin?

P - Bilmiyorum."

(Daha sonraki konuşmalar da şöyle):

D - Akşam mı, sabah mı?

P - Sabah.

D - Sonra?

P - Nehre giriyorum.

D - Ne hissediyorsun?

P - Huzur...

D - Korkmuyor musun?

P - Hayır, sadece huzur istiyorum.

D - Şimdi ne hissediyorsun?

P - Güzel...hafif.....

D - Neredesin?

P - Evde.

D - Nerede?

P - Her zaman oturduğum evde. Ama onlar beni göremiyorlar.

D - Ne görüyorsun?

P - Her şeyi.. Annem "Ne ayıp, ne ayıp" diye söyleniyor.

D - Anneni görüp duyarken ne hissediyorsun?

P - Hmm, biraz üzgünüm.

D - Baban ne diyor?

P - Hiçbir şey.. Üzgün...

D - Öldüğünü biliyorlar mı?

P - Ama ben ölmedim ki.

D - Peki ne oldun?

P - Ben hâlâ buradayım."

(Anna'nın, bedenini terkettiği halde kendisini yaşam dolu hissetmesi ve ölüm sözünü kendi-

sine yakıştıramaması, öbür âleme yeni geçmiş bir varlığın ruh halini aksettiriyor.)

Gazeteci hanımla başka günlerde yapılan otu- rumlarda da, Anna yine aynı tarihler ve aynı olaylarla ortaya çıkıyor. İntihar olayını, daha önce de olduğu gibi yine aynen yaşıyor. Yani müspet ilimin şartlarından olan tekrarlanan deneylerde aynı sonuçların ortaya çıkması, bu deneylerde de gerçekleşiyor. Thorwald Dethlfesen, reenkarnasyonu terapi için nasıl kul- landığını şöyle anlatıyor:

"Terapiye başlarken, hastalığım veya arızanın belirtilerini öne çekip, hastanın hipnoz içinde bu belirtilerdeki duygusal içeriği yaşamasını sağla- rım. Ortaya çıkan duygu, bir çeşit kırmızı hat olarak bana kılavuz olur. Hastanın zaman içinde bu duygu boyunca geriye gitmesini ve bu duy- gunun ortaya çıktığı yerlerde durmasını isterim. Bu şekilde hasta, geçmişinde hep bu duygunun ortaya çıktığı olayları bana gösterir." Dethlfesen, insanların kendilerine travma yapmış olan olay- ların kendisini unutabileceğini veya bastırabile- ceğini, ama o travmanın yarattığı duygulardan kurtulamayacağını söylüyor:

"Bir olayın anısı bastırılabilir ama o olayın his yönü ortadan kaldırılamaz. Bu duygu, olayın hafızadan silinmesinden sonra bile, serbest olarak var olmaya devam eder ve daha sonraki bir fırsatta, bastırılmış olaya benzeyen başka bir olaya ve duruma aksettirilir. Böylece belirti halinde ortaya çıkar. Terapinin amacı, bu gidişi geri çevirmektir. Yani unutulmuş veya bastı- rılmış olayı tekrar bilince getirmektir. Bunda muvaffak olunursa, belirti ortadan kaybolur. Çünkü hasta, belirtinin aslında çoktan geçmiş bir olaya ait olduğunun bilincine varacak ve onun başka yeni bir olayda olan aksini yok ede- cektir. Psikanaliz metodlarının da yaptığı budur. Bu metodlar, kırmızı hat olarak benzer kavram- ları veya rüyaları kullanmak şeklinde olabilir." Gelecek sayımızda konuya devam edeceğiz.

Geçen sayımızda hayatına ve felsefesine dair bazı görüşlerine yer verdiğimiz Yunus Emre, İslâm-tasavvuf geleneği içinde yetişmiş ve onun en yüksek seviyelerine erişmiş bir velidir.

Çoğumuz Yunus'u bir ozan olarak tanır ve severiz, oysa ki onun ölmezliğini sağlayan en büyük unsur, felsefesi ve varlığa bakışıdır. Biz burada onun asırları aşan düşüncelerinin bir kısmına kısaca değinebileceğiz. Onu daha iyi anlayabilmek için, içinde yetiştiği tasavvuf geleneği ve köklerinden de ilgili başlıklar altında kısaca söz edeceğiz. Özellikle varlık, varoluş, birlik, bilgi kuramı, özgürlük ve insanın değeri konularında kendine özgü görüşlerini ifade etmeye çalışacağız.

Yunus Emre

Hayatı ve Felsefesi -II

Derleyen: Nihal Gürsoy

Türk Edebiyatı tarihinde Yunus Emre'yi ciddiyle araştırarak "Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar, İst. 1918" adlı çalışmasıyla tanıtan Ord. Prof. Fuat Köprülü olmuştur.

Köprülü'nün açtığı yol onun öğrencilerinden olan Abdülkadir İnan ve Abdülbaki Gölpinarlı ile devam etmiştir. Yunus Emre Türk dili ile eserler veren tasavvuf edebiyatının ilk büyük

şairidir. Şiirleri sehl-i mümteni denilen, herkesin söyleyemeyeceği bir açıklık ve kolaylıkla dile getirilmiştir. İslam tasavvufu Yunus'un bütün şiirlerini kapsayan düşünce ve yaşama biçimidir Yunus'un eserlerinden onun ümmi olmadığını aksine edebi bilgilere, Hint-İran-Yunan mitolojilerine, Kuran-ı Kerim, hadis ve diğer İslamî ilimlere sahip bulunduğunu görüyoruz.

İslam tasavvufu edebiyatının en önemli özelliklerinden biri şiirler yoluyla İslam öğretisini halka ulaştırmış ve paylaşmış olmasıdır. Yunus Emre'nin dizelerindeki açıklık, sadelik, dile hakimiyet, samimiyet, lirizmle bütünleşerek çağlara damgasını vurmuş, sonraki yıllarda yetişen tüm tasavvuf ve tarikat şairleri onun etkisinde kalmışlar, fikri ve edebi şahsiyetlerini onun düşünceleri ve şiirleriyle yoğurarak biçimlendirmişlerdir. Şiirlerinde o kadar yalın ve samimi bir biçimde Hak'ka ve hakikate yönelmiştir ki, gönüller böyle bir ifadeye ilgisiz kalamamışlardır. Üstelik halkın öz dilini ve halk şiirinin ölçüsünü kullanmış olması dizelerinin Anadolu'yu kolayca Yunus'un rengine boyamasını sağlamıştır.

YUNUS EMRE FELSEFESİNDE TASAVVUF

Tasavvuf ve Tasavvuf kültürü öyle kolayca ve kısaca anlatılabilecek bir mistik kuram değildir. Kendine özgü bir düşünce biçimi ve üslubu vardır. Bu nedenle çoğu zaman tasavvuf ehli insanlar zamanlarının elit ortamlarından çıkmışlardır. Temellerinin Eflatun'da (Platon) aranması gereken Tasavvuf felsefesine göre evren tek bir varlıktır. Tasavvuf, Tanrı'nın birliğini ve evrenin oluşunu "Varlık Birliği" (Vahdet-i Vücut) anlayışıyla açıklayan dini ve felsefi görüştür. Yaratılan, Yaratıcıdan meydana gelmiştir. Kaynak ve öz Yaratan'dır. İkiisi birdir bir anlamda. Yunus Emre'nin şiirlerinde bu düşünce biçiminin derin izlerini görmek mümkündür.

On sekiz bin alemin cümlesi Bir içinde

Kimse yok Bir'den ayruk, söylenir Bir içinde...

Cümle bir onu Birler, cümle ona giderler

Cümle dil onu söyler, her bir değişim içinde...

Tasavvuf ayrıca insanın Tanrı ile, insanın başka insanlarla, insanın kendisiyle ilişkilerini de bir bütün içinde görmüş ve açıklamıştır. Giderek, toplum hayatıyla kaynaşmış, bir duyuş, düşünüş ve inanış sistemi olarak kuramlaştırılmıştır. İslamiyet'ten sonra VII. yüzyılda Araplar tarafından kurulan ilk tekkeyle birlikte, İran'lı ve Türk düşünürler tarafından geliştirilmiştir. "Allah'ı nasıl bilebiliriz? İnsan nedir? Yaratılış nasıl gerçekleşmiştir? İnsanın dünyadaki yaşamının anlam ve amacı nedir? Varlığın başlangıcı ve sonu nedir?" gibi fizik ötesi sorulara cevap arayan Tasavvuf Felsefesi İslam'ın kabulünden sonra Kuran'ın ışığı altında hızla yol almaya başlamış, Hallac-ı Mansur, Senai, Attar, Cüneyd-i Bağdad-i gibi büyük üstadların çalışmalarıyla yeni düşünce ve görüşlerle beslenmiştir. Mevlâna Celaluddin-i Rumi, tasavvuf düşüncesiyle tarikat anlayışını birleştirmiş, Mevlevilik tarikatının temellerini atmıştır. XII. Yüzyılın ortalarına kadar süren ve yavaş gelişen tekkelerle onlara bağlı kurumlar bu yüzyılın ortalarına doğru hızla büyümeye başlamış, Anadolu'da Hacı Bektaş-ı Veli, Bektaşî tarikatının kurucusu olmuş, giderek dört yüz kadar tarikat kurulmuş, böylece tasavvuf, tekke öğretisi niteliği kazanmıştır. Büyük Tasavvuf düşünürlerinin duygu, düşünce ve inançlarını tekkelerde daha çok şiirle dile getirmeleri yoluyla etkin ve yoğun bir tasavvuf edebiyatı oluşmuştur. Tasavvuf felsefesi İslam ülkelerinde bilim, edebiyat, müzik ve dans üzerinde çok etkili oluş bu ilim ve sanat dalları Allah'a ulaşmanın başka bir yolu olarak kullanılmıştır.

Tasavvuf ehline göre Tanrı, kendi vasıflarından olan aşk ve sevgiyle evreni meydana getirmiştir. Onun için aşk, Tanrı'ya has bir niteliklerdir. Aşk, Tanrı'nın simgesidir, sırrıdır. O nedenle Tanrı'ya korku duyarak veya fayda umarak değil sevgiyle aşkla yaklaşılmalıdır. Tasavvuf düşüncesinin en güçlü ve en etkin tarafı da budur.

Yunus Emre de kendisini bu aşk ile O'na adanmış, dünyanın ve ahiretin beklentilerinden arınmış tüm varlığını aşkla yoğunmuştur.

Aşağıdaki satırlarda bu arayışın ve adanmışlığın yoğun duygularla dile getirildiğini görüyoruz.

*Ne varlığa sevinürem ne yokluğa yiriniürem
Aşkın ile avunuram bana seni gerek seni
Aşkın aşıklar öldürür aşk denizine daldurur
Tecelliyile doldurur bana seni gerek seni
Aşkın şarabından içem Mecnun olup dağa
düşem*

*Sensin dün-ü gün endişem bana seni gerek
seni*

*Sufilere sohbet gerek ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyla gerek bana seni gerek seni
Eğer beni öldüreler küllüm göğe savuralar
Toprağım anda çağıra bana seni gerek seni
Cennet cennet dedikleri bir kaç köşkle bir kaç
huri*

*İsteyene ver onları bana seni gerek seni
Yunus durur benüm adum, gün geldükçe artar
odum*

İki cihanda maksudum bana seni gerek seni...

Yunus Emre'nin anlatmaya çalıştığı aşka (Tanrısal Aşk) ulaşmak ve o duyguları algılamak için büyük bir kararlılık, üstün bir çaba, yakıcı, içten bir arzu duymak gerekir. Yunus, bu yola girenlere şöyle seslenir:

*Canını aşk yoluna vermeyen aşık mıdır?
Cehd eyleyip ol dosta ermeyen aşık mıdır?
Nefs arzusundan geçüp, aşk kadehinden içüp,
Sohbetlerde baş çatup durmayan aşık mıdır?
Yunus indi ol dostun cefasına sabreyle,
Yüreğine aşk odun umayan aşık mıdır?*

Yunus Emre dergah ve tarikat sahibi bir şeyh değildi. Onun dergahı bütün Anadolu idi. Öyle ki, Anadolu halkının sözlüğüne, iman, aşk-mümin, aşk eri olarak geçmiş ve Allah aşkı Yunus'la birlikte tüm bilinen aşkların üzerine çıkmıştır. Tasavvuf felsefesindeki tecelli anlayışına göre evrendeki tüm güzellikler ve iyilikler Tanrı'nın varlığının eseridir. Bunun karşıtı olan kötülük ve çirkinlikler ise dualite gereği vardır ve görevleri Tanrı'nın bilinmesine, gerçeğin ve hakikatin ortaya çıkmasına yardımcı olmaktır: "Kötülük olmazsa, iyiliğin değeri bilinmez" gibi. Öyleyse, eksikli olarak fakat O'na benzemek, O'na dönmek için yaratılan insan, nefsiyle mücadele ederek insan tabiatını yenmeli, Tanrısal özelliklerle donanmalı, O'na benzemelidir. İnsanın dünyada olgunlaşması böyle gerçekleşir. Tasavvuf inancında, insanın nefsinin yenerik mutlak varlığa ulaşmasına "Fenâfillâh" denir. Buraya gelinceye kadar insan çeşitli aşamalardan geçer. (Şeriat-tarikat-hakikat-marifet). Nihayet İnsan-ı Kâmil yani olgun insan durumuna geldiğine "fenâfillâh" sonrasında da "Bekabillâh"ın eşğine varmış demektir.

Tasavvufta "Nefsinden fani olanın Hakk ile baki olması" demek olan fenâfillah-bekabillah seviyeleri en son aşama, insanın ruhunda bulunan tanrısal yapıtaşıyla buluşması, aydınlanmasıdır. Yunus'un kendisinin de bu yollardan geçtiğini şu mısralarından anlamak mümkündür:

*Ağla gözüm ağla gülmezem gayri
Gönül dosta gider gelmezem gayri
Ne gam bunda bana bin kez ölsem
Orda ölüm olmaz ölmezem gayri...
Yansın canım yansın aşkın oduna*

*Aksın kanlı yaşım silmezem gayri...
Varlığım yokluğa değişmişem ben
Bu gün cana başa kalmazam gayri...
Fenâdan bakîye geç eder olduk
Yöneldim sol yola dönmezem gayri*

Yunus, manevi sarhoşluk anlarında söylediği şiirlerinde, Tanrı'da yok olduğunu, O'nun gözüyle gördüğünü, diliyle konuştuğunu, Tanrı'nın varlığıyla dolduğunu düşündüren ifadeler de kullanmıştır.

*Hem batnem, hem zahirem, hem evvelem,
hem ahirem
Bu cümlesini yaratıp, tertip eden Yezdan
benim
Yoktur anda tercüman, andaki iş bana ayân
Bin bir adı vardır Yunus, ol sahib-i Kur'an
benem.*

Tasavvuf tarihinde Enel-hak (Ben Tanrı'yım) sözünü ilk Hallac-ı Mansur söylemiş, bu sözleri ve taşkın ifadeleri nedeniyle medrese bilginlerinden bazıları öldürülmesini uygun görmüşlerdir. Daha sonra Bayezit-i Bestami "Cübbemin altında Tanrı'dan başka bir şey yoktur" sözünden dolayı çok sıkıntılar çekmiştir. Muhyiddin-i Arabî'de, Mevlâna Celaladdin-i Rumi'de de buna benzer taşkın sözler vardır. Medrese ehlinin bir kısmı bu tip sözlerin karşısında olmuş, söyleyenleri sapkınlıkla suçlamışlardır. Mutasavvıflar ise medrese ehlinin bu kesimini Tanrı aşkıyla söylenmiş, görüldüğünden öte anlamlar içeren bu sözleri anlamamakla eleştirmişlerdir.

Yunus Emre elbette ki İslam İlâhiyatını da çok iyi biliyordu. Tam bir Müslüman'dı, yüce bir imana ve inanca sahipti. Tanrı'ya son derece saygılıydı. O'nu her an yücelten, O'ndan yardım dileyen pek çok şiir söylemiştir. Bu şiirleri okuyan birinin Yunus'un benlik iddiasından ne kadar uzak olduğunu anlamamasına imkân yoktur.

*Hak Çalabım, Hak Çalabım,
sencileyin yok Çalabım
Günahlarımız yarlığa, ey
rahmeti çok Çalabım
Kullar senin, sen kulların, günahları
çok bunların
Uçmağına koy bunları, binsinler
Burak Çalabım
Yunus nûş eyle belayı,
Yürü maksudun dileği
Hem inleyi, hem ağlayı
Yalvar kul, Allah'a yalvar*

Yunus, katlıkların ve taassubun insanı değildir. Başlıca özelliği olan Tanrı'ya duyduğu aşkı gayet açık ve samimi bir şekilde ifade etmiş, O'na ulaşma arzusunu ve özlemini şiirlerinde sıkça dile getirmiştir. Yaşama amacını ve gayesini bulduğu, gönlüne sığmayan, varlığından taşan aşktan sözetmeden yapamaz, kabına sığamaz. Aşağıdaki şiirine kulak verelim.

*Aşkım galip geldi, yüreğim harlar
Aşık olan ar-ı namusu neyler
Behey Yunus sana söyleme derler
Ya ben öleyim mi söylemeyince...*

YUNUS EMRE FELSEFESİNDE DİN VE PEYGAMBERLİK

Şüphesiz ki Yunus tam bir Müslüman'dır; ancak bir din adamı olmamıştır. Ona göre bütün kutsal kitapların hepsi tek anlamlıdır. Dinlerinin amacının ve anlamının insanın yücelmesine hizmet etmek olduğunu görmüş, dindeki biçimsel davranışlara takılıp kalmanın insanları ilerletmek yerine özden uzaklaştırdığına inanmıştır. Tanrı'ya giden yolun tüm insanlığı bir gözle görmek, sevmek, saymaktan geçtiğini söylemiştir.

*Sen sana ne sanırsan
Ayrığa da onu san
Dört kitabın manası
Budur eğer var ise...*

Bütün dinlerin aslını idrak etmiş ve onların üzerine çıkarak Allah'ı, Allah'ın yaratığı insanı ve her şeyi sevmiş Tanrısal birliği müjdelemiştir.

Dört kitabın manisin okudum hasıl ettim

Aşka gelincek gördüm bir uzun hece imiş...

Evren, Tanrı'nın eseridir ve dünya geçici bir imtihan yeridir. Herkes ölümü er geç tadacaktır. Dünyada bulunmanın gayesi benlikten kurtulmak, nefsi terbiye etmek, Yaratıcının güzel vasıflarını örnek alarak O'na benzemeye çalışmaktır. İnsan ancak bu yolla O'na yaklaşabilir.

*İstemegil Hakk'ı ırak,
Gönüldedir Hakk'a durak
Sen senliği elden bırak
Tenden içeri candadır...*

Yunus Emre, İslam'ın temel prensiplerine gönülden bağlıdır. Kuran-ı Kerim'in en derin anlamlarına ulaşabilen ender erenlerden birisidir. Süfidir yani tasavvuf ehlidir, aynı zamanda tasavvuf üstadıdır ve İslam filezofudur. Olgunlaşma döneminde pek çok yeri gezmiş, halka düşüncelerini, şiir ve sözlerini aracısız ulaştırmıştır.

Gelmiş geçmiş tüm peygamberleri sevgi ve saygıyla anar. Peygamberlerin Allah'ın rızasıyla geldiklerini ve görevlendirildiklerini insanlara yol göstermekle yükümlü olduklarını, her binin güzel özelliklerini bazı şiiirlerinde anmış, Hz.Muhammed'e duyduğu özlemi bir şiirinde şöyle dile getirmiştir:

*Arayı arayı bulsam izini
İzinin tozuna sürsem yüzümü
Hak nasip eylese görsem yüzümü
Ya Muhammed canım arzular seni*

Yunus Emre'ye göre tüm mezhep ve tarikatların hattâ dinlerin üzerine çıkmak gerekir. Şiiirlerinde tüm insanlığa da bu çağrıyla yapmış, bu görüşü, cesareti ve duyusu istemiştir. İnsanlık tahini yönlendiren en büyük inanç sistemi olan dinlerin bağnazlıktan, şekilcilikten, kendini bilmezlerin elinde çıkar aracı olarak kullanılmaktan kurtulması gerektiğini aksi taktirde görevlerini yapamayacaklarını açıkça dile getirmiştir.

*Hakikatin manisin şerh ile bilmediler
Erenler bu dirliği riya dirilmediler..
Hakikat bir denizdir, şeriattır gemisi
Çoklar gemiden çıkıp denize dalmadılar..
Bunlar gelip kapiya şeriatta durdular
İçeri giribeni ne vardır bilmediler..
Dört kitabı şerh eden, asidir hakikatte
Zira tefsir okuyup, manisin bilmediler..
Yunus adın sadıktır, bu yola geldin ise
Adın değışirmeyenler, bu yola gelmediler..*

Her devrin kendi şartları, toplumsal ihtiyaçları doğrultusunda aynı esasları içeren emirleri, bilgilendirmeleri, ödül ve cezaları, ibadete dair düzenlemelerini kapsayan dinler, insanları günün şartları ve imkânları içinde doğru yola yönlendirmeye çalışan bir bütünlüktür. Bu gerçeği kavramış olan Yunus Emre farklı söylemleri, inancı, sevgisi, hoşgörüsü nedeniyle zaman zaman onu başka kaynaklara, başka akımlara bağlamak isteyenlere şöyle seslenir.

*Bana namaz kılmaz diyen
Ben kılarım namazımı
Kılarısam kılmazısam
Ol hak bilir niyazımı*

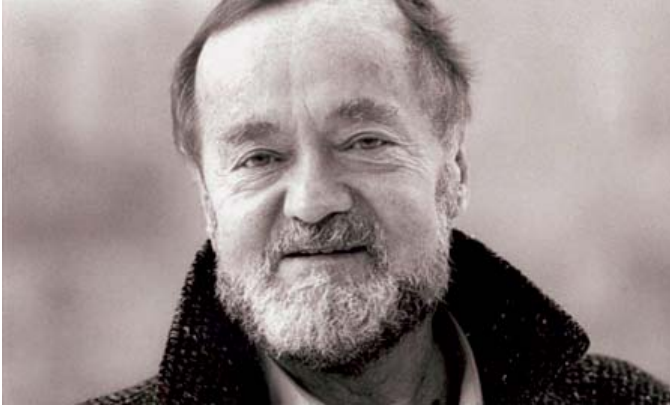
Gelecek Ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Kaynaklar: Yunus Emre, Bütün Şiiirleri-Cahit Öztelli; Yunus Emre'nin Felsefesi-Prof.Dr. İbrahim Ağâh Çubukçu, Yunus Emre-Henri Benazus; Yunus Emre ve Tasavvuf-Abdülbaki Gölpınarlı

Ahlâk - X

Ahlâk İle Din Arasında Başka Tür İlişkiler Olduğunu Öne Süren Görüşler

Yalçın Kaya

Buna ılımlı görüş de diyebiliriz. Bu tür görüşler için "inancın özendirici rolü" başlığı da kullanılır. Günümüzde, dini ve ahlâkı "olduğu gibi" kabul ederek her iki alan arasında bir diyalogun bulunduğunu kabul etmek yaygın bir görüş olarak önem kazanmaya başlamıştır. Burada artık din, ahlâksal kavramların belirlenmesinde ya da tanımlanmasında iş gören bir öge değil, teşvik edici (özendirici), birleştirici bir öge olmaktadır. Bu düşünce yapısını savunan İngiliz asıllı Amerikalı filozof Stephen Toulmin'e (1922-2009) göre: "Ahlâk ilkeleri doğruyu nasıl seçeceğimizi gösterir; dinî inanç da bu doğruya bütün kalbimizle sarılmamız için bize

yardımcı olur. Herhangi bir dine inanmadığı halde ahlâk ilkelerine uyan bir insanın, dinin ahlâk için yetersiz olduğunu iddia etmesi doğru değildir. Belki öyle kişiler vardır ki hiçbir yardıma gereksinim duymaksızın kendi ahlâk

problemlerini büyük bir kolaylıkla çözebilirler; ama böyle insanların varlığı, ahlâksal yaşamımızda bizim bir takım yardım ve özendirilmelere, örneğin dine gereksinme duymamızı gereksiz kılmaz."

Dinbilimcilere göre yaşamını belli ilkeler ışığında düzene koyan bir insanın yaşamında az çok bir bütünlük oluşmuştur. Eğer o insan Tanrı'nın varlığına inanıyorsa, bu inançla o kişinin ahlâksal görüşleri yan yana değil iç içedir. Sözgelimi ahlâk bize adam öldürmenin kötü olduğunu öğretir. İnanç ise böyle bir eylemin hem kötü olduğundan hem de yaşamın

kutsallığından söz eder ve inan sahibi kişinin öldürmenin kötülüğü yanında yaşamın kutsallığı kavramlarını inanma yardımıyla birleştirdiğini söyler.

Kimi kutsal kitaplarda yer alan, inanç taşımayan kişileri öldürmenin hiç de günah sayılmayacağını söyleyen âyetleri görmezden gelmek koşuluyla bu söylemlere güvenebiliriz.

Burada akla şöyle bir soru geliyor: Tanrı'ya inmayan bir kişi örneğin bir ateist de benzer biçimde adam öldürmenin kötü oluşu yanında yaşamın kutsallığını -belki de o bu sözcük yerine yaşamın yüceliği deyimini yeğleyecektir- birleştiremez mi?

Sorulacak bir başka soru da şu olabilir: Teistik dinler için bu denli kutsal olan yaşam, nasıl olmuş da yüzyıllarca süren, halen de sürmekte olan din savaşları ile söndürülmüş? İnsanları akla gelmedik işkencelerle ezen, onları salt düşündüklerini söylediler diye odun ateşlerinde yakanlar da aynı ahlâksal kanıtlara dayanmıyorlar mıydı?

İnan sahibi kişinin ahlâksal yönüne inanç boyutunu ekleyerek daha üst bir düzeye ulaşması savı bir bakıma doyurucu kanıtlara dayanmıyor. Tanrı adına birçok kötülüklerin işlendiğini söyleyen ateistlerin bu savına karşı: "İyi ama tanrısızlık ya da bir başka ideoloji için de bir dolu kötülükler işleniyor" karşılığını vermek, teistik ahlâkın temelleri açısından doyurucu bir kanıt değildir. Ateistler, agnostikler ve ideolojik bağnazlar her türlü ahlâksal kötülükleri yapabilirler ama teistler bunları yapamazlar demek ayrı, yapmışlardır ama şu şu nedenlerle demek ayrıdır bir savunma yoludur.

Ahlâk her şeyden önce günlük yaşamımızda bir takım tercihlerin (seçmece) dile getirildiği, öne sürüldüğü ve tartışma konusu edildiği bir alandır. Dinî inançta ise saygıyla ve isteyerek bağlanılan bir otoritenin varlığı, kutsallığı ön plana çıkar. Bu ikisi arasında çok kolay bir biçimde ilişki kurulabileceğini teologlar öne sürüyorlar. Onlara göre bu

ilişkide dua ve tapınmalarımızın nesnesi olan Tanrı, ahlâksal seçimlerimizde de gözetilmesi gereken bir kutsal otorite olacaktır.

Bu durumda dinî inançlarımız, ahlâksal değerlerimizi ya doğrudan etkileyecek ya da kendilerine uygun düşen seçimleri destekleyecektir. Teologların dediğine bakılırsa bu durum dinî ve ahlâksal duygunun ayrı ayrı değil el ele vererek gelişmesini sağlayacaktır.

Teologlar daha da ileri giderek şunları söylüyorlar: "Ahlâksal bir yükümlülüğün yerine getirilmesi, kişiyi bir takım baskılarla ve zorlamalarla karşı karşıya bırakabilir, bir insan birden çok yükümlülüğün kendisini zorladığını hissedebilir. İşte Tanrı'nın varlığına inanma, bu gibi durumlarda güvenilir bir yardım kaynağı olabilir."

Teologlara göre dinî olmayan bir ahlâk anlayışının en büyük eksiği tapınılacak derecede saygı ve sevgiyle bağlanılan bir otoritenin olmayışıdır. Üstelik Tanrı buyruklarına uymanın yalnızca ahlâksal nedenleri değil bunun yanında başka nedenleri de vardır. Bu ikincil nedenler inananlara kapalıdır. Pek de doyurucu olmayan bu yaklaşımda en büyük eksik "insanın kendisini yargılama yetisi" diye tanımlanan vicdan kavramından söz edilmemiş olmasıdır.

Dinî bir inanç sahibi olmayan kişinin kötülük yapma durumunda hesap vereceği -toplumsal yasalar dışında- bir otorite olabileceği, bunun da onun vicdanı olduğu rahatlıkla öne sürülebilir. Kutsal Kitaplar ve Tanrı, hırsızlığı yasaklamıştır ama hırsızlığın ne olduğu konusunda bir tanım da getirmemiştir. Kutsal Kitaplar eğer Antik Çağ'da, Helen Yarımadası'nın Sparta kentinde dünyaya inseydi bu defa tam tersi yazılacaktı. Çünkü eski Spartanlarda hırsızlık bir erdemdi. Bunun yanında açlık ve susuzluktan ölmekte olan çocuğu için hırsızlık yapan bir kişiyi hırsız diye suçlayıp cezalandırabilir miyiz? Kısacası ahlâk ilkelerine sahip olmak ayrı bir şey, bu ilkelerle somut olaylar

arasındaki ilişkiyi görmek ise ayrı bir şeydir.

Saltık ahlâkın yeterli olabileceğini, bunun inanç ile bağlantısını kurmanın yanlışlığını vurgulayan ateist düşünürler, dinî ahlâkın bir tedbir (önlem) ahlâkı (prudential morality) olduğunu, teizmin onu salt "işe yaradığı için" benimsediğini söylüyorlar. Tedbir ahlâkı denilen ahlâkın genel anlayışı şöyledir: "Tanrı'nın buyruklarına uymalıyım, çünkü bunu yaparsam Tanrı beni ödüllendirir, yapmazsam cezalandırır."

Kimi teologlara göre inanan bir kişinin Tanrı buyruklarına uyması sadece böyle bir anlayışa dayanıyorsa onun bu tutumunu ahlâksal diye nitelendirmek doğru olmaz, o zaman da ateistlerin eleştirileri haklıdır. Oysa dindar, eğer inancında bilinçli ise, iyilik yaptığı kişiden herhangi bir karşılık beklemez, salt "Tanrı için yapıyorsa" İslâmî deyimle "Allah rızası için" yapıyorsa bir kazanç düşünmüyor demektir. Tanrı onun bu tutumunu eğer ödüllendirecekse, onun bu davranışı ahlâksal açıdan bir eksiklik taşımamaktadır.

Gene bazı teologlara göre; eğer bazı dinler, Cennet ödülünü ve Cehennem cezasını daha ahlâklı bir birey veya toplum yaratmak amacıyla kullanıyorlarsa bu tutuma ahlâk dışı bir anlam vermek yanlış olur. Korku zoruyla da olsa kişiyi ahlâklı olmaya yönlendirmenin neresi yanlış?

Teologların düşünce sistematiğine göre insan, Tanrı'nın kendisini cezalandıracağını varsayarak kötülük yapmaktan vazgeçerek iyi olmanın zevkine varacak, sonunda cezayı aklına bile getirmeden iyi olma yolunu da tutacaktır. Eğer dinin öne sürdüğü biçimiyle tedbirli görüş, ahlâksal yetkinlik için bazı kişilere bu olanağı sağlıyor ise, dinleri ahlâk alanının dışına itmek, hele zararlı görmek hiç de akılcı değildir.

Gene teologlara göre tedbirli bir ateist ile tedbirli bir teist arasında şu fark vardır: Tedbirli ateist, salt yasalardan ve toplumun değer yargılarından

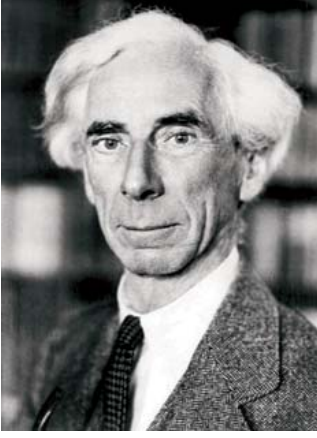
çekindiği için kötülük yapmaktan kaçınıyorsa, yasaların ve toplumun elinin yetişmediği yerde istediğini yapmakta bir sakınca görmez. (Gerçekte bu savın içeriği de tartışmaya açıktır). Oysa teist, içinden geçirdiği en gizli niyetleri bilen bir Tanrı'nın varlığına inanmaktadır. Eğer o, bu inancıyla tutarlı bir yaşam sürdürecektse, hiçbir zaman "şimdi iste-digimi yapabilirim" demeyecektir.

Korku ve umut düzeyinde kalan davranışların ahlâksal olmadıkları Antik Çağ'dan bu yana Platon ve Aristoteles tarafından söylenmiştir. Örneğin Aristoteles isteklerini, tutkularını dizginleyen insanla erdemli insan arasında bir ayırım yapmıştır. Davranış düzeyinde bunların her ikisi de birbirlerine benzerler. Her ikisi de kötü eylemlerde bulunmazlar, fakat tutkularını dizginleyen insan, yaptığı iyi eylemlerden haz duymaz. Çünkü onun yaptıklarıyla arzuları-tutkuları arasında bir çatışma vardır. Öte yandan erdemli insanın tutkularıyla-arzularıyla eylemleri arasında tam bir uyum (harmonia) olduğundan yaptığı iyi eylemlerden haz duyar ve bu konuda kendini zorlamaz.

Aristoteles'in bu ayırımı ahlâk tarihinde son derece etkili olmuştur. Büyük Türk-İslâm filozofu Farâbî, Aristoteles'ten aldığı bu ayırımı zâbit (arzularını dizginleyen-zapteden) ve fâdil (erdemli) terimleriyle dile getirmiştir. Birincinin ahlâkında korku ve ümit egemen olduğu halde ikincinininde iyiye, salt iyi olduğu için bağlanma vardır. Her şeye karşın arzuların dizginlenmesinin -olumsuz tutkuların yok edilmesinin- erdemli bir yaşam için başlangıç olabileceğini de göz ardı etmemek gereklidir.

Dinî İnanç ve Ahlâkın Yararlılık Açısından İncelenmesi

Dinbilimcilere göre aşağı yukarı her gerçek dindar kişi, dinî inancın yararlı olduğunu kabul eder. Üstelik o kişi dinin hem yararlı hem de doğru ve iyi olduğunu birlikte kabullenir. Dindar kişi -gerçek bir dindar kişi- bir inanç dizgesini salt yararlılık (utilitarist ve pragmatik) açıdan değerlendirme

yaluna gitmez. İnanç dizgesini salt yarar açısından ele alanları ve dinî inancı salt pragmatik açıdan savunanları ateist-agnostik bir düşünür olan Russell şiddetle eleştirir: "Ben, dinin doğru olduğunu ve dolayısıyla

ona inanmanın gerekli olduğunu öne süren bir insana saygı duyarım. Fakat salt işe yaradığı için dine inanılması gerektiğini söyleyen ve onun doğru olup olmadığını sormanın bir zaman kaybı olduğunu iddia edenlerin tutumunu, ahlâk açısından son derece çirkin bulurum."

Benzer biçimde, bir başka ateist düşünür R. Robertson şöyle der: "Din ya doğrudur, bu durumda onun öğretilmesi ve yaşanması gerekir; ya da doğru değildir bu durumda ondan vazgeçmek düşünsel ve ahlâksal bir dürüstlük olur. "Ben aslında dinin doğruluğuna inanmam, fakat o, bazı insanların ahlâklı olmalarına yararlı olmaktadır; bundan dolayı da onun devam etmesini istemekteyim" biçiminde özetlenen bir tutum tam anlamıyla yüz karası bir tutumdur."

Yararcılık felsefesi (utilitarisme) genellikle bize bütün sonuçları dikkate almamızı söyler, öyle ki bu sonuçlar Tanrı'nın varlığı konusunu da içine alıyorsa, onun da dikkate alınması gerekir. Örneğin bir ateist ya da rasyonalist kişi Tanrı düşüncesi için "teşekkür ederim ben kullanmıyorum" dese de bir yararlı gerek görürse -gerçekte varlığına inanmasa bile- Tanrı düşüncesini baş tacı edebilir. Bir başka defasında, gerek görürse o düşüncüyü kolayca yadsıyabilir yeter ki yararlılığına inansın. Teoloji ile yararcılığın uzlaşabileceğini kabul eden bu tür görüşlere "theological utilitarisme" adı veriliyor. Bu

felsefenin kurucusu sayılan Stuart Mill şöyle demektedir: "İnsanın, kendisine nasıl davranılması istiyorsa başkalarına da aynı biçimde davranması, kendisini ne kadar seviyorsa komşusunu da o kadar sevmesi faydacı ahlâk anlayışının ideal bir ilkesini oluşturur."

Mill, yararcılığın tanrısız bir ahlâk öğretisi olduğuna karşı çıkar ama öte yandan da dinin ahlâk için vazgeçilmez bir ilke oluşunu kabul etmez. Ahlâkı dine dayandırmanın tehlikeli olduğunu, çünkü böyle yapılıncı ahlâk konularını bir tartışma ve eleştiri konusu olmaktan çıkarmak gerektiğini, bunun ise yanlış olduğunu öne sürer.

Sonuç: Teizmin ahlâk anlayışına yöneltilen suçlamaların önemli bir kısmı, doğrudan doğruya teizmi ilgilendirmekten çok teist olduklarını öne sürenlerin tutum ve davranışlarıyla ilgilidir. Bu eleştirilerde gerçek payının hayli yüksek olduğunu kabul etmek gerekir. Tanrı'ya inandığını ve onun buyruklarını yerine getirdiğini sanan birçok kişinin ahlâk ilkelerini hiçe saydığı az görülen olaylardan değildir.

Zamanla bir alışkanlık haline getirilen dinî görevlerin yerine getirilmesi ile ahlâksal duyarlılık, yan yana ve belki de psikolojik hiçbir rahatsızlığa neden olmadan yan yana yürüyebilmektedir. Teologlara göre böyle bir yaşam süren kişi için "inancına göre yaşayan tutarlı bir dindar" demek olanaklı değildir.

"Dindar bir kişi eğer davranışlarında ahlâklı değilse ya sahtekârdır, ya da batıl bir dine inanmaktadır. Bir insan, iyi bir filozof olduğu halde ahlâklı bir kişi olmayabilir. Ahlâksız filozof olur, fakat ahlâksız dindar olamaz. Dindarlık, içeriği nedeniyle dindarca yani ahlâklı olarak yaşamayı gerektirir. Gerçek dindar kişi inancını tüm boyutları ile yaşamının her alanında duyar ve uygular. Bu öylesine bir boyut kazanır ki o, başkalarının ahlâksal dedikleri şeyi, iman yaşamının ayrılmaz bir parçası olarak görür, takdir eder ve yaşar."

Zalimliğin Koyu Karanlığında İken Hayra Açılan Kapıyı Gördü

Nelda Bayraktar

*“Zulüm,
adaleti kuşanan varlığın
onu kaybetmesi midir
yoksa henüz
bulmamış hali midir?”*

Sizce insan zalimliğinin en koyu karanlığın-
dayken hayra ve sevgiye açılan kapıyı görebilir mi?
Veya insan öyle bir varlıktır ki, alnındaki ışık aslında gönlüne damlamaktadır da, kritik kütleyi oluştur-
an o an geldiğinde gerçeği görebilir, çünkü Bizi
Sevgisinden Varedenimiz doğru ile yanlış arasına
set koymamıştır ve insan yanlıştan doğruya doğru
(veya tam tersi de mümkün olabilir) adım atabilir
mi demeliyiz? Silinmesine imkân olmayan kop-
koyu bir leke olan kötülüğünü silebilir mi insan?
Bir insanın bu denli köklü değişim göstere-

bilmesinde, ilâhi bilgilerin ve öğretilerin etkisi ve katkısı ne derece olmaktadır?

Aşağıda Hindistan'daki Maurya Hanedanı
İmparatoru Ashoka'nın ilginç hayat hikâyesini
okurken onun gerçeği ve hayrı bulmak için neden
zalimliğin koyu karanlığına girmek zorunda ol-
duğunu sorgulayacaksınız. Çünkü Ashoka hayrın ve
sevginin kapısının bir kez ardına geçtiğinde artık
hiç bir şeyin eskisi gibi olamayacağı bir yere adım
atmış oluyor. Ve artık ruhu kendini adeta sevgiden

ve hayırdan alıkoyamayacak biçimde muhteşem bir dönüşüm gerçekleştiriyor. Bu şaşkıncu hikâye ister istemez yukarıdaki soruları sormanıza neden olacak ve muhtemeldir ki, cevap bulma ihtiyacı içine gireceksiniz.

Ashoka Maurya ya da sadece Ashoka (M.Ö 304-332) herkes tarafından Büyük Ashoka diye bilinen Maurya Hanedanının Hint imparatoruydu. Hindistan yarımadasının neredeyse tamamına M.Ö. 269 ila 232 yılları arasında hükmetmişti. Hindistan'ın en büyük imparatorlarından birisi olan Ashoka yaptığı askeri seferler sayesinde Hindistan'ı bugünkü sınırlarına ulaştıran kişi olmuş, atalarının fethetmekte başarısız olduğu Kalinga Krallığı'nı da ele geçirmişti.

İsminin anlamı ise, öz annesi sonunda bir erkek çocuk dünyaya getirebildiği ve "Artık acısız ve kedersizim" dediği için Sanstritçe'de: "acısız ve kedersiz" anlamına geliyordu. Ama aslında çok çirkin bulunduğu için babası tarafından uzun yıllar yüzüne bakılmamış, kucağa bile alınmamıştı. Tüm bunlara rağmen Ashoka korkusuz bir avcıydı ve bir efsaneye göre bir aslanı sadece tahta bir çubukla öldürmüştü. Macerayı çok severdi ve iyi eğitilmiş bir savaşçıydı. Çok iyi kılıç kullanırdı. Bu nedenle herkes ondan korkar ve onu kalpsiz birisi olarak görürdü. Bu özellikleriyle Ashoka tahta çıkmaya namzet gösterilen kişilerin arasına girmişti bile.

Ashoka tahta geçebilmek için kendisine engel gördüğü hanedan mensuplarını (ki bunlar arasında kardeşleri de vardı) içi yanan kömürlerle dolu olan çukurlarda canlı canlı yaktırdı. Bu şekilde 99 tane kardeşini, en küçük kardeşi muaf olmak üzere öldürttü.

Çok kötü, zalim, sinirli ve öfkeli birisi olarak nam salan Ashoka tahta geçtikten sonra, emrindekileri bir sadakat testine tabi tutmuş, bu sınavı geçemeyen 500'ünü öldürmüştü. Ashoka'nın 500 kadından oluşan bir haremi vardı. Bu kadınlardan bir kaçını onu aşağılayacak bir cümle sarfedecek olsa

pek çoğunu gözünü bile kırpmadan ateşe atabiliyordu. Ayrıca korkunç bir işkence hücreleri inşa ettirmiş, içine daima cehennem gibi yanan ateş koydurmuştu. Bu nedenle ona "Zalim ve Azgın Ashoka" ismi verilmişti.

Ashoka bu özellikleriyle tahta geçtiği ilk sekiz yıl içinde Hindistan'ı neredeyse bugünkü sınırlarına kadar genişletti.

Ashoka oldukça kana susamış bir kral olmasına rağmen Kalinga Krallığı'nı fethettikten sonra Buda öğretilerinin sıkı bir takipçisi haline geldi. Kalinga bağımsızlığına ve demokrasiye düşkünlüğü ile bilinen bir krallık idi. Monarşik parlamenter demokrasisiyle özel bir konuma sahipti. Kalinga Savaşı Ashoka tahta geçtikten sekiz yıl sonra vuku buldu. Bu korkunç ve zalim savaşta 100 binden fazla asker ve çok sayıda sivil hayatını kaybetti. 150 bin kişi ise yerinden yurdundan edildi. Kalinga zaferini kazanan Ashoka olmuştu ama savaş meydanında oraya buraya atılmış cansız bedenleri ve her yerde yanan evleri, annesiz, babasız kalmış çocukları ve bebekleri gördüğünde hasta oldu ve büyük bir pişmanlık içinde şunları haykırdı:

"Ne yaptım ben? Eğer bu bir zafer ise, yenilgi nedir o halde? Bu bir zafer mi yoksa yenilgi mi? Bu bir adalet mi yoksa adaletsizlik mi? Bu bir kahramanlık mı, yoksa hezimet mi? Masum çocukları ve kadınları öldürmek bir yiğitlik midir? Bunu imparatorluğumu genişletmek ve zenginliğimi çoğaltmak için mi yoksa başka bir krallığı veya saltanatı yok etmek için mi yaptım? Birisi kocasını, diğeri babasını, çocuğunu veya doğmamış çocuğunu kaybetti... Şu cansız bedenlerin çöplüğüne bakın! Bunlar zaferin mi yoksa yenilginin mi işaretleri? Buradaki akbabalar, kargalar ve kartallar ölümün veya kötülüğün mü habercileri?"

Ashoka Hinduizm'e inanıyordu ama onun devrinde Buda öğretisi her yana yayılmıştı. Bazı kaynaklar Ashoka'nın aslında Buda öğretisiyle önceden tanıştığını söylüyor. Savaş alanındaki

görüntülerin korkunçluğunu iliklerine kadar yaşayarak hissedenden Ashoka'nın Budizm'e iyice dönmesi veya aslında gönlündeki gerçeğin parıldaması Kalinga Savaşı'nın yapıldığı o meydanda gerçekleşiyor.

Ashoka işte bu müthiş değişimi yaşadığı o andan itibaren mevkiini, kabul ettiği yeni öğretiyi daha da yükseltmek ve devlet politikasını bu esaslar üzerine temellendirerek kullanacak, üntünü eski Roma ve Mısır'a kadar ulaştıracaktı.

Kalinga savaşının hemen ardından Budizm'i devlet dini haline getirerek, sınırları dışında da öğretilmesini sağladı. Ashoka'nın tarihte bilinen en büyük özelliği Budizm'i devlet uygulamalarına sokabilmesi ve spiritüel esaslı bir devlet politikası yaratabilmesiydi. Ashoka Budizm'in bir dünya dini haline gelmesinde kilit rol oynamış olan kişidir. Dünyanın en büyük, en zengin ve en güçlü çoklu etnik eyaletlerine sahip olan ülkelerden birisinin barış sever lideri olarak anılmayı hak eden Ashoka, asırlar sonra bile bugün tüm dünyada örnek bir lider olarak gösterilmektedir. Şiddet içermeyen seküler bir devlet etiğinin uygulanmasını sağlaması onun en büyük örnekliliği idi. Bu tarz bir Budist krallıkta kral kendi emirlerini kanunlaştırmak yerine, kuralları uygulayabilmek için Budist sagha'ların (Keşişlerin) onayını ve desteğini kazanmaya çalışıyordu.

Nitekim, Ashoka'nın örneğini takip eden diğer krallar da manastırlar kurdular ve rahiplere özel bir önem attı. Bir çok idareci de çatışma ve anlaşmazlığın çözümünde de bu usulü kullandılar. Bu tarz bir gelişme ister istemez bir çok Güney Doğu Asya ülkeleri arasında yakın bir ilişkinin doğmasına neden oldu. Bunlar monarşiyle dinsel hiyerarşi arasında bugün bile hâlâ görülebilen bir yapının oluşmasına hizmet etti. Öyle ki bugün Tayland'ın devlet destekli Budizmi ile Thai kralının geleneksel rolü hem dinsel hem de seküler bir liderlik stili olarak hâlâ belli olmaktadır.

Geriye kalan hükümranlılığı süresince hayvanların bile gereksiz yere öldürülmesine karşı koyan kanunlar çıkardı ve uygulattı. Zevk için avcılık yapanlar bile karşılarında Ashoka'nın kanunlarını buldu. Gıda amaçlı et kesimi sadece ihtiyaç oranıyla kısıtlandı ama bunun ötesinde halk vejetaryen olmaya özendirildi. Ashoka ayrıca hapiste yatan mahkumlara da lütufkâr davranarak yılın bir günü dışarı çıkmalarına izin verdi. Üniversiteler inşa ettirerek halkın yüksek eğitime önem verdi. Ayrıca ticaret ve ziraat için de sulama ve ulaşım sistemleri kurdu. Sınırları içinde her kim yaşıyor ise dinleri, politikaları ve kastları ne olursa olsun onlara eşit biçimde davrandı. Sınırları dışında yaşayan diğer halklara da düşmanca değil saygıyla yaklaştı.

Hayvanlar için tarihteki ilk hastaneleri kuran Ashoka oldu. Ayrıca Hindistan'ın her yerine ulaşabilen yollar inşa ettirdi. Hayret verici bu dönüşümün ardından Ashoka'ya, Sanskritçe'de Dhamma'nın Takipçisi anlamına gelen Dhammashoka ismi verildi. (Dhamma: Buda öğretisinin özü anlamına gelir.) Ashoka, Dhamma ilkelerini içinde şiddetin bulunmadığı tam tersine tüm kesimlerin ve fikirlerin birbirine tolerans gösterdiği, ana ve babaya biat edildiği, Brahmanlara ve diğer dinlerin hocalarına ve din adamlarına saygı duyulduğu, arkadaşlara özgürce, hizmetkârlara insanca ve tüm insanlara cömertçe davranıldığı ilkeler olarak ilan etti. Bu ilkeler hiç bir dinsel ve sosyal grubun karşı çıkamayacağı etik davranış ilkeleriydi.

Ashoka ile ilgili elde edilen bilgilerin çoğu onun hükümranlılığı boyunca taşların ve sütunların üzerine yazdırıldığı oyma yazılardan elde edilmiştir. Bu yazıların hepsinde kraliyete ait asil bir dokunuş ve şefkatli bir sevgi sezilenir. Vatandaşlarına daima kendi evlatlarıymış gibi hitap etmiştir. Bu yazılar, Budist ahlâkı yüceltmiş ve şiddeti kesin dille reddetmiştir. Bu yazılarda ayrıca Kalinga Savaşı ve halk idaresiyle ilgili özel ve yararlı bilgiler de

bulunmaktadır. Bu sütunların en önemlisi kumtaşından yapılmış olan Samath'daki Ashoka Sütunu'dur. Bu sütunda dört tane aslan sırta sırta vermiş biçimde durmaktadır ki bu, modern Hindistan Cumhuriyetinin ambleminde de yer almaktadır.

Ashoka'nın emirlerinin yer aldığı sütunların üzerinde bulunan diğer bir önemli figür ise Ashoka Tekerleği veya Çakrası'dır ki bu merkezde birleşen ve dış çembere doğru açılan 24 tane çubuk bulunan bir tekerlek idi. Çakra Sanskritçe bir sözcük olup döngü veya kendini tekrarlayan bir süreç anlamına geliyordu. Bu süreç ise zamanın döngüsünü ve dünyanın zamanla birlikte nasıl değiştiğini simgeliyordu. Tekerlek hareketi sembolize ediyordu. Atalette ölüm vardı. Harekette ise yaşam vardı. Bu çakra da günümüz Hindistan'ın resmi bayrağında yer almakta ve dinamizmi ve barışçıl bir değişimi sembolize etmektedir.

Ashoka vatandaşlarına karşı duyduğu hislerle ilgili şunları yazdırmıştı: "Herkes benim evladımdır. Ben onların babası gibiyim. Her baba evlatlarının iyiliğini ve mutluluğunu ister. Ben de herkesin daima mutlu olmasını diliyorum."

Bu yazıların bazılarında insanlar ve hayvanlar için bazı bitkisel ilaçların üretimine destek verdiği de yazılıdır. Bu bitkilerin hem yetiştirilmesine hem de başka ülkelerden getirilmesine ön ayak olmuştur. Yollar boyunca hem insanların hem de hayvanların yararına kuyular kazdırmış ve ağaçlar dikirtmiş olduğunu yazmıştır.

Mauryan hükümdarı Ashoka eğer arkasında bu tarz yazılı emirleri bırakmamış olsaydı, çağlar geçtikçe tarihin karanlıklarında kaybolabilirdi. Ashoka ardında Hindistan'ın ilk yazılı lisanını bırakan hükümdar oldu.

Artık bir Budist imparator olan Ashoka, Budizm'in insanlar için olduğu kadar tüm hayvanlar ve bitkiler için de faydalı bir din olduğuna inandı.

84 bin tane dini özellikte kubbe yapı (stupalar) ve rahipler için özel evler inşa ettirdi. En başarılı rahiplerinden bir çoğunu Suriye, İran, Mısır, Eski Yunan, İtalya ve Anadolu, Nepal, Çin, Moğolistan ve diğer ülkelere yolladı. Ayrıca kendi ailesinin bireylerini de komşu ülkelere yollayarak spiritüel esasların yerleşmesine ve öğretilerin yayılmasına hizmet etti. Rahiplerin kutsal metinleri biraraya getirip, yazılı bir şekle sokmasını sağladı. Bu amaçla hiç bir yardımcı esirgemedi. Adına vihara denilen entellektüel merkezlerin geliştirilmesine hizmet etti. Ashoka Budizm dışında faaliyet gösteren hiç bir dine zarar vermediği gibi onları ortadan kaldırmaya da çalışmadı. Tam tersine onun tarafsız bir kral olması herkesin Budizm'e yönelmesine yol açtı denilebilir. Ashoka Üçüncü Budist Konsil'ini topladığı için de tarihte önemli bir isme sahiptir.

Ashoka'nın geriye bıraktığı yazılı emirlerinden, komşu ülkelere ihtiyaç duyduklarında doktorlarını, hastanelerini, kuyularını, hanlarını tahsis ederek insani yardımlarda bulunduğunu ve gereken zamanlarda da onlara bitkisel ilaçlar gönderdiğini anlıyoruz. Ashoka ayrıca komşu ülkelerde yaşayan hayvanlara da yardım ediyor, hem kendi hem de komşu ülkelerde ağaçlar ekletiyordu. Köleliği, zevk için avlanmayı, balık tutmayı ve ormanları yok etmeyi yasaklayan tarihteki ilk hükümdardı. Ayrıca idam cezasını da kaldırmış ve komşu ülkelerin de aynısını yapması için onları ikna etmeye çalışmıştı. Ashoka vatandaşlarına anne ve babalarını ve rahipleri sevip saymalarını da emretmişti. Bunun dışında vatandaşlarından çok çalışmalarını ve diğer dinlere de saygı duymalarını istemişti. Ashoka'ya göre diğer bir dine zarar vermek, insanın kendi dinine zarar vermesi anlamına geliyordu. Ashoka'nın vatandaşlarından en fazla istediği şey yaşamlarını, uyum, barış sevgi ve tolerans içinde sürdürmeleriydi. Kendi halkına: "Evlatlarım" diye hitap ediyor ve kim ne zaman arzu ederse ve ihtiyaç duyarsa onu görebileceğini bildiriyordu. Paralarını biriktirmelerini ve onları ahlâksız işlerde harcamalarını emrediyordu.

Batılı tarihçilere göre Ashoka insanlık tarihine birliği, barışı, eşitliği ve sevgiyi öğreten ilk liderdi. Ashoka'nın amacı artık sınırlarını genişletmek değil sadece ve sadece vatandaşlarının mutluluğunu sağlamaktı. Onun uygulamaları sayesinde imparatorluk sınırları içerisinde hiç bir iç savaş veya karışıklık yaşanmadı. Şiddetten nefret etmesi, barış ve sevgiyi vurgulaması, insanları dinlerine ve ırklarına göre ayırmaması onu diğer krallardan ayıran en önemli özelliği oldu. Ashoka öğrencilere, fakirlere ve yetimlere ve yaşlılara da her türlü sosyal, politik ve ekonomik yardımda bulundu. Ona göre nefret nefreti, sevgi duygusu ise sevgiyi doğurabilirdi. Ayrıca vatandaşlarının mutluluğu bir kralın mutluluğu idi. Kılıç sevginin yerini asla tutamazdı ve onun kadar güçlü olamazdı. Kadınların eğitimine özel bir önem verdi. Kadınların dini kurumlarda görev almalarını da sağladı. Ashoka bu nedenle imparator olmanın karmaşık özelliğiyle rahipliğin basitliğini harmanlayabilmişti. Bu nedenlerden dolayıdır ki tüm çağların imparatoru olarak anılmakta ve Dünya tarihinin önemli bir kilometre taşı olarak gösterilmektedir.

Bu yeni moral devlet felsefesi (politik felsefe) Budizm'den nasıl etkilenmişti?

Ashoka'nın devlet politikasının temelinde Buda'nın öğretileri vardı. Buda insanlara bağımsız olmayı, cömertliği ve başkalarına hayır yapmaya özendirmiş, idarecilerin servetlerine ve maddeye bağlı olmamaları gerektiğini ve ellerindeki insanların hayırına harcamaları gerektiğini öğütlemişti. Ashoka da aynısını yaparak servetinin çoğunu insanların iyiliği ve rahatlığı için harcadı. İnsanların gölgelik yerlerde dolaşması için her yere Banyan ağacı ektirdi. Buda bir kralın zamanını ve sahip olduklarını insanların iyiliği için feda etmesi gerektiğini öğütlemişti. Ashoka günün her saatinde vatandaşlarının kendisini görebilmelerini sağladı. Öyle ki emir vererek, günün her hangi bir saatinde ister yemek yerken, ister kadınlarının dairelerinde olsun, ister yatakta her nerede olursa olsun vatandaşlarının ihtiyaç duyduklarında ken-

disini görebileceklerini söyledi. Buda, öğretilerinde insanların mutluluğu için adil ve şiddetten uzak bir yönetimle yönetilmelerini ve iktidarların mutlaka savaşı önleyerek veya sakınarak barışı sağlaması gerektiğini öğütlemişti. Ashoka ise canlı varlıkların her türünün öldürülmesine ve onlara zarar verilmesine karşı çıkan emirler yazdı. Öyle ki: "Karşınızdaki kişi yanlış bir şey yapsa dahi ona zarar vermeme ve tarafsız kalmalısınız" emrini verdi. Ashoka fetih politikasını, spiritüel fetih olarak değiştirdi. Buda, öğretilerinde toleransı ve kralların vatandaşlarıyla arasında kurması gereken uyumu öğütlemişti. Ashoka ise vatandaşlarının inançlarına ve fikirlerine hürmet etti ve birbirinden oldukça farklı olan toplumun her kesimine saygıyla davrandı.

Rahipleriyle birlikte ülkeyi sıkça gezdi ki vatandaşlarıyla temas kurabilsin. Ashoka'nın rahipleri hem onun felsefesini yayıyorlar hem de ülkenin gidişatı ile ilgili Ashoka'yı bilgilendiriyorlardı. Tüm bunlara rağmen Budizm öğretisini zorla hiç kimseye öğretmedi.

Ashoka Buda'nın aşağıdaki 10 emrini Devlet İdaresinde ve Politikasında Uygulamayı başarmış bir liderdir:

- Bağımsız ol ve her türlü bencilikten sakın
- Yüksek bir ahlâki karaktere sahip ol
- Vatandaşların hayrı ve iyiliği için kendi zevklerinden fedakârlık yapmaya her zaman hazır ol
- Tam anlamıyla dürüst ve güvenilir ol
- İyi ve nazik ol
- Vatandaşlara iyi bir örnek teşkil edebilmek için basit bir hayat sür
- Nefretin her türünden kurtul
- Şiddet uygulama
- Sabırlı ol
- Barış ve uyumu sağlayabilmek için halkın fikrine saygı duy

Ashoka yukarıdaki esaslara göre oluşturduğu yeni politikasını halkına şu yazılı emirlerle duyurdu:

1. Hiç bir canlı öldürülmeyecek veya kurban

edilmeyecektir

2. Sınırlarım dahilinde yaşayan tüm insanlara ve hayvanlara tıbbi yardım sağlanacaktır

3. Her beş yılda bir rahiplerim tüm imparatorluğu baştan başa dolaşarak Dhamma'yı öğreteceklerdir

4. Herkes annesine, babasına ve rahiplere saygı duymalıdır.

5. Tüm mahkûmlara insanca davranılacaktır

6. Vatandaşlarımın iyiliğini ve hayrını ilgilendiren her şey, nerede olursam veya ne işle meşgul olursam olayım bana anında bildirilmelidir

7. Tüm dinler insanların kendilerine dönmelerini ve kalp temizliğini arzu ettikleri için bizim açımızdan makbuldürler.

8. Başkalarından hediye almak yerine, elimdeki İhtiyaç duyan rahiplere ve Brahman'lara vermeye tercih ederim.

9. Dhamma'ya duyulan saygı ve hocalara usulünce yapılan davranışlar ve tutumlar diğer her türlü dünyevi kutlamadan evladır.

10. Vatandaşlarının Dhamma'ya saygı duymadıkları bir ülkenin kralı için şan ve şöhretin hiç bir anlamı yoktur.

11. İnsanların birbirlerine verecekleri en güzel hediye Dhamma'dır.

12. Kendi dinini fazla adanmışlıktan dolayı yüceltirken, diğer dinleri hor gören aslında kendi dinini alçaltan ve ona zarar verendir. İşte bu nedenle dinler arasında bir irtibat ve temas olması iyidir.

13. Bir ülkeyi Dhamma ile fethetmek, silah zoruyla fethetmekten daha üstündür. Ancak yine de silah kullanılmak zorunda kalınmış ise, bunu en hafif şekilde ve toleransla yapmak gerekir. Ashoka gördüğü üzere doğruluk yoluyla fethetmeyi silah zoruyla fethetmenin yerine koymuştur. Şiddetin hiç bir türüne geçit vermediği için tarihin en güçlü ve en etkili liderlerinden birisi olmuştur. Dhamma'nın ahlâki davranışları düzenleyen ilkeleri herkes tarafından kabul gördüğü için ülkesinde yaşayan her türlü

din mensubu tarafından yararlı bulunmuştur.

Böylece Dhamma kral ve vatandaşlarının her tür-lüsü arasındaki bağı oluşturmuş ve herkes birbirine karşı aynı ahlaki, dinsel ve sivil zorunlulukları duyarak yaşamıştır.

Günümüzdeki politik felsefe arayışı göz önüne alındığında, Ashoka'nın emirleri yeryüzünde yaşayan her ulusun spiritüel esaslara dayalı bir politik sistemle yönetilmesine anlamlı bir katkıda bulunduğu söylenebilir.

Ashoka 1992 yılında tarihin en etkili figürleri arasına seçildi. 2001 yılında hayatı film haline getirildi. Hindistan Mauryan Hanedanlığının ünlü kralı Ashoka dünya tarihinde örnek gösterilen liderlerden biri haline geldi. Öyle ki İngiliz Tarihçi H.G Wells onun için şöyle diyecekti: "Ashoka, tarihte gelip geçen binlerce kral arasında tek başına bir yıldız gibi parlamaktadır."

ASHOKA'DAN BİZE

Yukarıdaki hikayeyi okuyunca tarihte insanlara çokça zulümler yapmış diğer liderler için: "Keşke onlar da benzer değişimleri yaşamış olsalardı" diyoruz. Örneğin Kazıklı Voyvoda veya Hitler'in de zalimliklerinin en koyu karanlığında aniden hayra ve sevgi kanalına geçiş yaptıklarını hayal ettiğimizde, Ashoka'nın yaşamış olduğu ender dönüşümü daha iyi anlayabiliriz.

Ashoka'nın ilk baştaki zalimliği başta da söylediğimiz gibi yüzünden okunuyordu. Öyle ki ona "Zalim ve Azgın Ashoka" ismini vermişlerdi. O

bu zalimlikten ve kötülükten kendini kurtaramayabilirdi de. İnsanoğlu öylesine ilginç bir varlık ki, kötülük yapan veya suç işleyen kişi, eylemlerinin çamuruna iyice bulaştığında temizlenmek yerine, onun içinde daha da debelenmeyi seçiyor.

*"Zalimler için
bağışlanma
dileyiniz"*

Aslında bırakın büyük suçları, kendimizi arındırma yolunda ilerlerken ayağımıza takılan küçük çakıl taşlarını kolaylıkla ve bir çırpıda temizleyememizin nedeni de bu olsa gerek. Örneğin sürekli yalan söyleyen, kıskanan veya öfkelenen birisi çevresini alıştırdığını ve kendince güçlü olduğunu düşündüğü bu imajın dışına çıkabileceği halde, belki de ne yaparsa yapsın asla tertemiz olmayacağını veya insanların ona yepyeni gözlerle bakmayacaklarını ve bağışlamayacaklarını mı düşünüyordur acaba? Kimbilir belki de kendisini daha da cezalandırmak güdüsüyle hareket ediyordur.

Ashoka zalimliğinin koyu karanlığında hayrın ve sevginin nasıl daha büyük ve üstün bir güç olduğunu anlıyor. Aslında kendisi büyük bir ülkenin kralı ve iktidar gücünü elinde tutan kişi olduğu halde, kendisini esas büyütecek ve geliştirecek olanın sevgi ve yapacağı hayırlar olduğunu fark ediyor.

Elbet ki bunda Buda öğretilerinin etkisi yadsınmaz. Ancak insanları değiştiren kutsal metinler değil, onları okuyup da içselleştirmeleridir. Ashoka muhtemelen Buda öğretileriyle tanışmış, sempati duymuştu. Diline almasa bile öğretilerdeki ışık aslında alnından gönlüne damlamaktaydı. Kalinga savaş meydanındaki o korkunç görüntüler, kritik dönüşümü gerçekleştirmesine hizmet etmişti.

Kötülüğün gerçekten silinmesine imkân olmayan koyu bir leke olduğunu bilerek, insanın ardında kötülük bırakmaması da gerekiyor. Ashoka öldüğünde ardında kötülüklerinden ve

zalimliklerinden çok daha ağır basan, her seferinde daha da çoğalan iyilikler ve hayırlar bırakıyor. Ancak, kötülüklerine ve zalimliklerine birebir maruz kalmış ve bunların korkunç ıstırabını yaşamış olup da Ashoka'ya lanetler yağdırmış olanlar bunları kolayca unutamamış olabilirler veya affetmiş olmayabilirler. Ancak gelecekte torunlarının da torunlarının bile barış, sevgi ve huzur dolu bir ülkede yaşayabileceklerinin garanti altına alınmış olduğu bir ülkede bulduklarını idrak ederek, en azından onlar adına sevinerek ve rahatlatarak, belki farklı düşünmeyi seçenler de olmuştur aralarında.

Tanrının bu tarz zalimlere nasıl baktığına gelince Kuran'daki Neml Suresinin 11. Ayeti belki de bize bir cevap sunabilir: "Ancak, kim zulmeder, sonra (bu amelini) kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, o takdirde (bilsin ki) şüphesiz ben, Gafûr (çok bağışlayan)ım, Rahîm (çok merhamet eden)im."

Alıntılar:

BBC HD: Kral Ashoka Belgeseli

Dhammika, "The Edicts of King Asoka",

<http://www.urbandharma.org/udharma/asoka.htm>

#ebook

http://wiki.answers.com/Q/What_is_the_meaning_of_24_strokes_of_Ashoka_chakra#ixz

<http://en.wikipedia.org/wiki/Ashoka>

<http://www.teachindiaaproject.org/Ashoka.htm>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/38797/Ashoka>

*"Ve onlara deyiniz ki:
'Ardınızda bıraktığınız, bırakacağınız,
kötülük olmasın;
çünkü kötülük gerçekten
silinmesine imkân olmayan,
bir koyu lekedir.'"*

İnsanın Yeniden Ayarlanması

Canlı Kryon Celseisi,

7 Ocak 2012

Red Deer, Alberta, Kanada

Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir

Çeviren: Necati Tarıman

Selamlar sevgili varlıklar. Ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. Odada değişiklikler olacağı mı söylediğimden beri sanki sadece bir an geçmiş gibi bir duyguya kapılıyorum ve onları da hissedebiliyorum. Perdenin öbür tarafından gelenlerin özelliği şefkattir. Bununla birlikte, her zaman sorular da vardır. Bazıları, "Beni kimin ziyaret ettiğini nereden bileceğim? Ben falandan veya filandan korkuyorum ve celseye aracılık ettiğimde ben ağzımı açıyorum ve o anda neler olabileceğini bilmiyorum. Evrendeki enerjiden herhangi bir bölümünün buraya girmesine izin mi veriyorum?" gibi sorular

sormaktadır. Ve biz de, çevrenizde bulunan meleklerin böyle bir şeyin olmasına izin vereceklerini düşünmeniz, ne kadar üç boyutlu düşündüğünüzü gösteriyor diyoruz! Şefkat enerjisi ise, Tanrı'dan kaynaklanmaktadır. Eğer şefkat enerjisi değilse, o zaman sizden kaynaklanmaktadır. İş bu kadar basittir. Zihninizde sizin üzerinize atlamak için hazır olarak bekleyen çok sayıda enerjinin varlığını canlandırın, çünkü bu insan tarafından ortaya atılan bir öneridir. Tanrı'yı o kadar insanlaştırdınız ki Ruh'un ne zaman elinizi tuttuğundan bile emin olamıyorsunuz.

Bu akşam bunların değişmesine izin verin. Biliniz ki nereye giderseniz gidin, sizinle birlikte gelen bir maiyetiniz vardır ve bunu nasıl isterseniz o şekilde adlandırabilirsiniz. Size ruhun bölünmesini açıklamak benim için çok zordur çünkü bu olumsuz bir şeymiş gibi görünmektedir ama çok güzeldir. Nereye giderseniz gidin, her zaman üç parçanız vardır. Aslında daha fazla parçanız var ama üç parça üç ana grubu temsil etmektedir. Bunlardan biri Yüksek Benliğinizdir, ki bu da sizin çekirdeğinizi oluşturmaktadır. Size Yüksek benliği nasıl açıklayabiliriz? O sizin çekirdeğinizdir, sizsiniz. O sizin daha yüksek düzeyde titreşen parçanızdır. O sizin üstünüzde değildir, daha çok içindedir ve bu daha yüksek düzeyde titreşen "siz" Ruh ile bir bağlantı oluşturan ve onun elini sıkarak bir kapı açmaktadır. Bu bir numaralı parçanızdır.

Bir de bilinçli zihniniz vardır ki bu da biyolojik sizsiniz. Şimdi iki parça oldu. Bir grup için kaç tanesine ihtiyaç vardır? Görüyor musunuz? Sizin kuantum bölümünüz ile ilgili olup da sizin daha neredeyse hiç içine giremediğiniz şeyler vardır ve bunlara sizin çevrenizdeki sekiz metre genişliğindeki alan da dahildir. İnsan hayret verici bir varlıktır.

Sizin diğer temel parçanız sizin tümüyle reddettiğiniz ve perdenin benim olduğum tarafında kalan parçanızdır. Siz bu parçanızı, çok bağlı olduğunuz bir rehber veya yardımcı gibi kabul etmektesiniz. Oysa bu parçanız sizi Tanrı'ya bağlayan sabitinizdir, her zaman ve her nerede olursanız olun.

2012

2012 yılının bu ilk tam celsesinde sizinle şu anda gezegende meydana gelmekte olan olaylar hakkında konuşmak istiyorum ve ben bunlara sizi ziyaret eden enerjinin özellikleri diyorum. Enerji değişmektedir. Bugün bu odada bulunan koltuklar-

da oturanlar ve yarın bu odadaki koltuklarda oturacak olanlar (Okanagan vadisinde bulunanlardan söz etmektedir) aynı mesajı alacaklardır. Bu benim aynı mesajı aynı dilde tekrarlamış olacağım nadir meydana gelen olaylardan biri olacaktır. Ama mesajın tekrarlanmaya ihtiyacı var. Transkripsiyonlar yapılacak ve pek çok insan bu mesajı duyacaktır.

Yapacağım açıklamalardan sonra yaşlı ruhlar şu anda yapmakta oldukları tecrübeler hakkında daha fazla bilgiye sahip olacaklar ve bunlara yol açan nedenleri öğreneceklerdir. Burada her şey sevgi ile verilmektedir ve korkulacak hiçbir şey yoktur. Sizler burada güvenli bir yerde bulunmaktasınız.

Şu anda dünyayı ziyaret etmekte olan enerji zaten bekleniyordu. Kadim halklar bunları tahmin etmişlerdi. Ayrıca biz de sizlerle gerçekleştirdiğimiz son celselerde bunlardan ve hattâ sizin Peru olarak adlandırdığınız ülkede yaptığımız celsede bizim tüylü yılanın hareketi olarak andığımız (ilk kez 2000 yılında Kryon'un sekizinci kitabında sizlere sunulmuştu) değişimden söz etmiştik. Gezegenin eril ve dişi enerjileri arasında bir kutupsallık değişimi meydana gelmektedir. Her zaman eril ağırlıklı olmuş olan kuzey yarımküresi değişim geçirmektedir. Böyle bir eğilimi ve önyargısı olmayan güney yarımküre de değişmektedir. Kadim halkların güney yarımküredeki bilgeliği kadim halkların kuzey yarımküredeki bilgeliğinin yerini almaya başlamıştır. Ve sizler de daha yumuşak bir insan görmeye başlıyorsunuz.

Ruhsal olarak ilk önce yaşlı ruhlar bu değişim konusunda uyarılmakta ve biyolojik değişimleri görmeye başlamaktadırlar. Bunu zaten bekliyorsunuz ve şimdi beklenen olmaktadır. Bu tüm gezegen tarafından hissedilen bir süreçtir. Yüzyıllardır hiçbir karışıklık görmemiş olan bazı ülkelere şu anda görmekte olduğunuz karışıklıklar bu değişimin bir sonucudur. Çünkü insanların şefka-

tinin artmaya başladığı, insanların ayırmaktan çok birleştirmeye eğilim gösterdiği, yeni düşüncelerin ve bilgeliğin ortaya çıktığı durumlarda olan budur.

Yeni İcat

Bu yeni bilinç yeni icatlara yol açmaktadır, daha yüksek bilim, daha yüksek düşünme ve sizin temel insani sorunlar olarak adlandırdıklarınız için daha yüksek çözümler. Nüfus patlaması, gıda, su, enerji üretimi bunların hepsi değişecektir. Bundan sonraki iki nesilde yeni bir düşünme tarzı, yeni düşünceler ve yeni ilhamlar olacaktır, hattâ bunların bir kısmı gelecek 18 yıl içinde gerçekleşecektir. Ama bir değişim meydana gelmektedir ve size bunu ilk önce kimin hissedeceğini söyleyeceğim. İlk hissedecek olanlar bu sandalyelerde oturup benim söylediklerimi dinleyen ve söylediklerimin yazılı halini okuyanlar ve o kadar çok kez ve uzun zamandır bu gezegende buldukları için eski enerjiye çok alışmış olanlar olacaklardır. Yaşlı ruh, sen hatırlamaya başlıyorsun. İşlerin ve durumun eskiden nasıl olduğunu ve yeniden nasıl olacağını hatırlamaya başlıyorsun. Yaşlı ruh sen yeniden ayarlanıyorsun ve bu üç boyutta hücrenel değişimdir.

Sözünü ettiğimiz bu enerji değişimleri bir çeşit Yeni Çağa ait ezoterik sihir değildir. Bunun yerine hükümetlerde ve bilimde bunun sağlam şekilde temellendirileceğini göreceksiniz. Enerji herkesin beklentisinin aksi yönünde değişmeye başladığında bunu göreceksiniz. Daha öncede de söylediğim gibi, yavaşça ve tedricen. Yavaş yavaş da olsa, bundan önce uzun yıllardır tecrit edilmiş durumda olan ülkelerin kapılarını açmaya başladığını göreceksiniz. Ben sizin yerinizde olsam şimdi bol bol resim çekerim çünkü hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Yavaş yavaş onlar da sizlere katılacaklar, onların çocukları sizin çocuklarınızla tanışacaklar, pek çok ortak noktanız olduğunu ve size söylenmiş olduğu gibi düşük enerji özelliği olmadığını göreceksiniz.

Biyolojinin Yeniden Ayarlanması

Bugünkü ve yarınki celsenin konusu yaşlı ruhun yeniden ayarlanmasıdır. Dolayısı ile celseler birbirine benzer olacak ve birbirinin devamı olmayacaktır. Yani Bölüm A ve B olmayacaktır. Bugünkü celsede her şeyi söyleyeceğim ve yarınki celsede de her şeyi söyleyeceğim. Sizlerin neleri bekleyebileceğinizi ve bazılarınızın daha şimdiden ne ile çalıştığını bilmenizi istiyorum: Yeniden Ayarlanma. Biyolojinin değişmek zorundadır. Biyolojinizin daha yumuşak bir enerjiyi içine alması, onunla birlikte çalışması ve onun bir parçası olması gerekmektedir. Eğer böyle olursa, o zaman çekirdekte veya enerjinin merkezinde bir yeniden ayarlama gerekecektir.

Etrafınızdaki enerjileri temsil eden kafesi çalışmış olanlarınız yeniden ayarlanmayı bilmektedir. Bir insanın kendini değiştirmesi için gerekli olan enerji dengesini biliyorsunuz. Bedenin gençleşmesi ve yenilenmesi hakkında bilginiz var. Ve bugün bile hücrelerin nasıl bölündükleri ve beyniniz, kalbiniz ve cildiniz de dahil olmak üzere bedeninizdeki her bir hücrenin nasıl yeniden oluştuğu hakkında konuşuldu. Bu hücreler yeniden oluşmak ve yenilenmek üzere tasarlanmışlardır ve kaybolurlarsa yenilenmek ve hasara uğrarlarsa yenilenmek üzere tasarlanmışlardır. Şimdi yeniden söylemek istiyorum. Sevgili insan, deniz yıldızının uzuvları yeniden oluşup büyürken, sizin uzuvlarınızı yeniden oluşturamamanız size tuhaf gelmiyor mu? Bunun tuhaf olduğunu düşünmüyor musunuz? Bu değişecektir.

Eğer her şey gençleşebiliyor ve yenilenebiliyorsa, bir hastalığın bir insanın düşünme tarzını değiştirmeye başlamasının tuhaf olduğunu düşünmüyor musunuz? Bilim insanları beyin hücrelerinin ölmeye başladıklarını veya hareket ettiklerini ve değiştiklerini veya zehirlendiklerini ve insanın sevgiyi bile unutabileceğini söyleyeceklerdir. O

zaman gençleşme ve yenilenme nerede? Tamir nerede? Sevgili varlıklar, DNA bu şekilde tasarımılanmamıştır. Hücreler ilk hallerine dönmek ve yepyeni ve taze bir hücre oluşturmak üzere tasarımılanmışlardır. Tasarım bu şekilde yapılmıştır. Biliminizi bunu öğrenecek, ruhsal bedenleriniz bunun farkına varacak ve karşındaki sandalyelerde oturanlar bununla çalışabilmek için yeniden ayarlanma gereği ile karşı karşıyadırlar.

Yeniden ayarlanma otomatik olarak yapılmaktadır. Bunu talep etmeniz gerekmemektedir. Ama yeniden ayarlanma sizin beklediğiniz ve sizin hatırladığımız şeydir. Ancak belki de tam olarak sizin beklentiniz böyle değildir?

Bu rahatsızlık yaratır. Şimdi bence pek de olumlu olmayan özellikleri söylemeye başladığımızda bazılarınız bu mesajın nereye varacağını göreceksiniz ve bazılarınız bu durumları yeniden ayarlanma sürecinde deneyimleyeceksiniz. Dikkat edin, hepiniz değil, bazılarınız. Her bir insanın kendine özgü yolu vardır ve dolayısıyla herkes bu deneyimleri kendi meşrebine uygun olarak yaşayacaktır. Bu nedenle vereceğimiz her ruhun başına gelecek olanların belirtildiği kesin bir liste olmayacaktır. Bu söyleyeceklerimiz aslında yaşlı ruhların tecrübe edecekleri pek çok göstergenin potansiyelleri olarak algılanmalıdır ve bundan sonra yaşlı ruhlar bu gezegende ileriye gitmeye hazır olacaklardır.

Liste

Bazılarınızda baş dönmesi olacaktır. Bu yeniden ayarlanmanın bir özelliğidir. Hepsini bundan ibarettir ve geçecektir. Ancak, başı döndüğünde yön duygusu da zayıflayan kişiler için bir tehlike söz konusu olabilir çünkü bu kişilerin düşme ihtimali vardır. Öyleyse bu bilgi ile ne yapacaksınız? Birincisi, baş dönmesi olduğunda kötü bir beyin hastalığına yakalanmış olduğunuzu düşünmenize

gerek yoktur. İkincisi ise, yürürken daha dikkatli olun! Bu size anlamlı geliyor mu?

Başka şeyler de var. Uyuma konusunda sıkıntılarınız olacaktır, normalden daha fazla sıkıntı. Gece boyunca birkaç kez uyanabilirsiniz. Şimdi aranızdan bu semptomları gösteren bazıları ne demek istediğini anladılar. Buna yeniden ayarlanma deniyor.

İnsanların sorduğu ilk soru, "Bu ne kadar süre ile devam edecek?" oluyor. Cevap ise, ne kadar gerekli ise o kadar sürecektir yoğun kişi. Sanıyorum ne demek istediğini anladınız. Yeniden ayarlanma gerektiği kadar sürecektir ve buna karşı mücadele etmeye çalışırsanız, daha da uzun sürecektir. Bundan kötüsü, eğer ilaçlarla buna karşı mücadele etmeye çalışırsanız, sürekli olmaya devam edecektir. Bunu kutlayın ve onunla birlikte ilerleyin (Yaşamınızı bu şekilde sürdürmeye alışın). Hücresel yapınıza durumu anladığımızı söyleyin ve mücadele etmek yerine duruma uyum sağlayın.

Bu odadaki her bir biyoloji (insan) farklıdır ve şimdi uzun zamandır sözünü etmediğimiz ama sizin duymaya ve bilmeye ihtiyaç duyduğunuz bir şeyden söz edeceğiz. Sağlığımızla ilgili olarak neredeyse tek başına karar verici unsur sizin akaşik mirasımızdır. Yaşamlarımızın çoğunu nerede geçirdiniz? Belki de Asya'da yaşadınız çoğunda. Belki Hindistan veya Tibet? Belki de güney yarımküredeydiniz. Bu yerlerin ve kültürlerin hepsinin farklı yiyecekleri vardı ve siz bu yiyeceklerle kendinizi dengede ve kararlı tutunuz. Ama şimdi bu yaşamınızda kuzey yarımküredesiniz. Sizin bilmenizi istediğim husus sizin gıda rejiminizin sizin üzerinizde önemli etkiye sahip olduğudur (geçmiş yaşamlarınızda).

Belki de vejetaryendiniz. Belki de sadece tahıl yediniz. Bu nedenle ve böyle bir durumda, hücreleriniz dengeyi sağlamak için bu tip yiyecek-

lere özlem duyacaktır. Bunu anlıyor musunuz? Tabii başkaları da var ve bu kişiler esas itibarı ile Kuzey Amerika veya Avrupa'da yaşamış olurlar ve dolayısı ile hiçbir zaman Asya veya güneyin yiyeceklerine alışmış olmuyorlar. Bu nedenle de bu kişiler ülkenin yiyeceği ile ilgili olarak herhangi bir sorunla karşılaşmayacaklardır. Dinleyin: Aşağıdaki soruya tek bir ve hep doğru olan bir cevap yoktur: "Ruhsal sağlığım için nasıl yiyecekler tüketmeliyim?" Falanca veya filanca yiyecekler yenmelidir denemez.

Bunun yerine içinizden, içsel olarak iyi sinyaller alırsınız ve bunlar size kendi bedeniniz için en sağlıklı yiyeceklerin neler olduğu konusunda ipuçları verir. Başka bir deyişle, hücrelerinize kulak verin!

Ben şimdi bunları neden söyledim? Çünkü siz yeniden ayarlanma sürecindeyken, bazı insanlardan bu sorunların çözümü için, neler yemeniz gerektiği konusunda tavsiyeler alacaksınız. İşte size daha şimdiden söylüyorum ki bu tavsiyeleri gözardı edin, dikkate almayın. Bunun yerine içinize bakın ve kendi akaşik kayıtlarınızın size iyi olan şeylerin ne olduğunu söylemesine izin verin. Eğer bazıları o zamana kadar hep yedikleri şeylerden dolayı alerji sorunları ile karşılaşsın, şaşırmayın. Size şunu söyleyebilirim: biyolojiniz yeniden ayarlama yapıyor. En yüksek bilgelikle dengeli bir yaşam sürecinizin yerde olabilmeniz ve ileriye doğru gidebilmeniz için bu özellik gereklidir.

Akaşik kayıtlarınızda böyle bir şey olmadığı için birçoklarınız işleminden geçmiş olan yiyeceklerden hoşlanmıyor olabilirsiniz. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Geçmiş yaşamlarınızda defalarca öğrenmiş ve içinden geçmiş olduğunuz bilgeliğin derinliklerinden şaman enerjisini çekip çıkarmak istiyorsanız, bazı şeyleri de kabullenmek zorunda kalacaksınız - örneğin dengeli gıda rejiminiz gibi - ve bu durumla da başa çıkmayı öğrenmek zorundasınız. Buna karşı mücadele etmeyin.

Bunların olmasını bekleyin. Bunlar sizin görmeyiz ve hissetmeniz için vardır. Onların gerçekte ne olduklarını görüp anlayın: Yeniden Ayarlama. Siz bu arada, "Sevgili Ruh, bu yeniden ayarlanma sürecinde, aslında bu yönde gitmek ve bunları yapmak istediğimi bilecek kadar bana özen gösterdiğin için sana teşekkür ederim" diyebilirsiniz. Sevgili insan, şimdi yeniden ayarlanmayı nasıl yaptığımız, bir sonraki yaşamımızın nasıl olacağını belirleyecektir. Bu sıkıntılardan bir daha asla geçmek zorunda kalmayacaksınız. Akaşik miras sizi dünyaya getiren insanların (ebeveynler) soyağacından çok daha fazlasıdır. Siz bunu biliyorsunuz. Miras alınmış olan bir akaş, ebeveynleriniz ve ailenizden bağımsız olarak, tüm yaşamlarınız boyunca deneyimlemiş olduklarınızı temsil etmektedir. Bazen bunlar sizin başa çıkmanız gereken en hakim ve en fazla ağırlık taşıyan unsurlardır. Şu anda sandalyelerinde oturup benim sesimi dinleyenler bu gibi şeylerle uğraşmaya ve başa çıkmaya başladılar. Şimdi daha başka bir şey: Eskiden olmuş olan şeylerin temizlenme amacı ile masanın üstüne gelmesini bekleyin.

Geçmişin Temizlenmesi

Belki de son birkaç yaşamınızda elde ettiğiniz tecrübeleri pek iyi kullanamamışsınızdır ve bu yaşamınızda bu konuda daha iyi olmayı ummuşsunuzdur. Bunu becereceksiniz çünkü dünyanın size ihtiyacı var. Ama siz korku içine sıkışmış kalmışken dünyanın size ihtiyacı olamaz. Bunun yerine, bazıları için söylemek zor da olsa şöyle deyin:

"Ben bu yeniden ayarlanmayı kabul ediyorum. Şu anda bedenimin içinde ne olursa olsun, bundan kurtulacağımı biliyorum. Eğer uygunsuzsa, gidecektir. Ben ilâhi bir varlık olarak bu gezegen üstünde bulunuyorum, akıllı, uygun ve ben buraya aitim. Bu benim zamanımdır. Hücresel yapı, dinle: Eğer bende uygun olmayan herhangi bir şey varsa,

bırak gitsin. Bırak posalarla birlikte dışarı akıp gitsin. Bırak onu gitsin çünkü eğer uygun olarak görülmüyorsa, Tanrı'nın sevgi enerjisine uygun ve uyumlu da değildir. Sadece şefkatli şeylerin benim bilincime girmesine izin ver."

İyi Haberler

Şimdi fiziksel olarak bekleyebileceğiniz ama o kadar zor olmayacak olan şeylere bakalım.

Birincisi: Yaşamınız boyunca sahip olduğunuz en kötü alışkanlıklar ile başa çıkabilecek ve onlardan kısa sürede kurtulabileceksiniz. Bu ışık işçisinin yeni enerjiyle işbirliğidir. Bunu anlayabildiniz mi? Şimdi lütfen derin bir nefes almak için kısa bir ara verelim çünkü binlerce yıl boyunca kovuşturmaya uğramış, acı çekmiş ve işkenceye maruz kalmış olan insanlarla uğraşıyorum. Bu insanlar şu anda beni dinliyorlar veya konuşmanın yazılı şeklini okuyorlar. Bu kişiler arasında direklerle bağlanıp yakılmış olanlar var. Bunun nedeni sizin dünyaya getirmiş olduğunuz enerjinin dünyanın beklentilerine hiçbir şekilde uyum sağlayamamış olmasıdır. Kutsal kadın ve erkeklerden bir an birilerine şifa vermeleri istenirken, aynı kişiler hemen ardından köyün dışına çıkıp tepeden kendilerini aşağıya bırakırlardı. İşte korku insanlara böyle şeyler yaptırır. Ve sizler yine buradasınız. Geri geldiniz. Ancak, artık bu gezegen hareket etmeye başladı ve böylece akaşik tecrübeniz nedeni ile buraya getirmiş olduğunuz her şey yeni enerji ile işbirliği yapmaya başlayacaktır.

Şimdi derin bir nefes alın çünkü gelişmiş tezahür başlamaktadır, hemen değil; bugün değil; bu saatte değil; ama tedricen ve yavaş yavaş. Bu kuantum saat, sizin olduğunuz yöne doğru hareket etmeye başlıyor. Dünyaya daha nazik ve tutkulu bir enerji gelmeye başlıyor. Siz bununla birlikte doğdunuz. Sizin kullanacağınız alet budur. Geçmişte bu tuhaf ve garip olarak kabul edilir ve zaafi temsil ettiği düşünülürdü. Bu nedenle sizler izole edilir ve yal-

nız bırakılırdınız. Bazılarınız aileleriniz tarafından kovulduunuz. Ben burada kimlerin olduğunu biliyorum. Ben size bunları yeni enerji içinde söylüyorum. Diğerleri size farklı şekilde bakabilirler ve sizin nasıl yumuşamaya başladığınızı görebilirler ama onların bilmedikleri husus aslında onların değişmiş olduklarıdır.

Eskiden gerçekleştirilemeyen şeyler bundan böyle gerçekleştirilebilecek. Vazgeçmek istediğiniz bir alışkanlığınız var mı? Belirli bir düşünce biçiminiz veya yemek yeme stiliniz mi? Bedeninizin içine aldıklarınız mı? İçtiğiniz tütün mü? Bu alışkanlığınız sizi öldürüyor mu ve siz bunu bildiğiniz halde devam mı ediyorsunuz? Siz sevgili varlıklar benim kimlere hitap ettiğimi biliyorsunuz. Bunu değiştirmek ister misiniz? Şimdi size diyorum ki bu yeni enerjide yaptıklarınıza bedeniniz içinde farklı bir tepki oluşacaktır. Bundan önce bunu denemiş ve iyi sonuçlar alamamış olsanız bile farklı sonuçları bu kez göreceksiniz.

Dinleyin: Siz yaşlı ruhlardan, akıllı varlıklardan birinize bile "Ben bunu denedim ve başarısız oldum" deme izni verilmiyor. Eğer böyle söyler-seniz, o zaman işlerin nasıl yürüdüğünü bilmeyen bir çocuk durumuna düşürsünüz kendinizi. Bunun yerine "Bu kez durumun farklı olduğunu biliyorum. Tezahür ettireceğim çünkü bedenim artık beni dinliyor. Artık benim zamanım geldi." diyeceksiniz.

İşbirlikçi Enerji ve Bu Enerjinin Kullanılma Şekli

Yeni enerjinin getirmiş olduğu budur işte: İşbirliği. Her şey eskisine göre daha iyi olacak ve daha iyi akacak. Bundan böyle her şey geriye değil ileriye doğru hareket edecek. Yaşamınızda olmasını istediğiniz şeylerle ilgili sözleri söyleyip saçılmasını sağladıktan ve sürecin işlemeye başlamasından sonra birçoklarınız derhal olumlu sonuçları

görmeye başlayacaksınız. Eşzamanlılık işin anahtarlarıdır. Bunların olması için kendinizi saklamayın ve açığa çıkın. Bir şey tezahür ettirmeye çalıştığınızda kendinizi dolabın içine kapatıp olayın gerçekleşmesini beklemeyin. Anlıyor musunuz? Cevaplar burada olacaktır çünkü sizin çözümlerinizi ellerinde tutan başkaları ortalıkta dolaşmaktadır. Siz onları ararken, onlar da sizi aramaktadır. Kendinizi ayrı tutmayın. Yeniden ayarlanma modunda iken, kendini ayrı tutma eğilimi ortaya çıkar çünkü kendinizi çok rahat hissetmezsiniz.

Genel Soğuk Algınlığı

Bundan sonra da kendinizi üşüteceksiniz. Bu neden böyle olacak? Ama üşüttükten sonra daha çabuk iyileşeceksiniz. Peki, bu neden böyle olacak? İnsanların soğuk algınlığına yakalanması her zaman biyolojik sürecin yeniden ayarlanması olmuştur. Üşütmek gereklidir ve bu nedenle de onu "iyileştiremezsiniz". Onun için o süreci baştan sona yaşamak zorundasınız. Genel soğuk algınlığı bağışıklık sisteminin kendini düzeltmesi için döngüsel olarak ortaya çıkan durumdur. Belki de bunu şimdiye dek bilmiyordunuz. İşte bu nedenle genel soğuk algınlığını iyileştirmek için gerekli kimyayı bilmiyorsunuz. Bu sizin içinizde yer alan bir yeniden ayarlanma mekanizmasıdır. Bu sistemi size yardımcı olacak şekilde yeniden kurmaktadır ve sürekli kendini tekrar etmek zorundadır. Üşüttüğünüzde korkuya kapılıp, "Bunun şimdi yeniden başıma gelmesini hiç beklemiyordum. Daha kısa süre önce üşütmüş ve yeni iyileşmiştim." demeyin. Bu yeniden ayarlamadır.

Size söylemek istediklerimiz bu tip şeylerdi çünkü bunları bilirseniz nelerin olduğunu bilir ve panik ve korkuya kapılmazsınız. Şu anda gezegende vuku bulmakta ve insanlığın fırsat köşesini dönmesine yol açan gerçek anlamda olumlu enerjiyi temsil eden pek çok müspet şey var. Bu ışık işçisini destekleyen bir enerjidir. Sevgili varlıklar,

artık akıntıya karşı yüzmeye gerek yok.

Sizler hepiniz farklısınız ve ben sizlerin kimler olduğunu biliyorum. İşin anahtarı bağlılık ve sadakattir. Bunların hiçbirini gelişigüzel şekilde yapamazsınız. Yaşamınızda gereksinim duyduğunuz şeyin tezahürü için ısrar etmeyi sürdürdüğünüzde, evren sizi dinlemektedir. Perdenin benim olduğum tarafından mesajlar aldığınızda, ben belki de size sizin zaten bildiğiniz bir şeyi söylüyor olacağım. Bizim saatimiz yok. Dolayısıyla, ben size şimdi konuşuyorum.

Ben bu odadaki enerjiyi görüyorum ve burada olanları da. Ben sizlere şimdi durumunda konuşuyorum. Dolayısı ile, sizin saatinizin ne yaptığı ve sizin gerçekliğinizde işlerin ne kadar süreceği tümü ile size bağlıdır. Benim gerçekliğimde iş olup bitmiştir, gerçekleştirilmiştir. Çünkü en güçlü potansiyeller tezahür eden gerçeklik olur. Siz de bunu bu şekilde görebiliyor musunuz? Siz aklınızda meseleyi halletmiş olarak buradan çıkıp gidebilir misiniz? Bu odada şu anda gitmesinin gerektiği yerlere nüfuz eden enerji bulunmaktadır.

Ruhsal Olarak Beklentiler Ne Olmalıdır

Ruhsal olarak neler bekleyebilirsiniz? Bu yeniden ayarlama dram ve korku olmaksızın sağlıklı ve mutlu olarak bu gezegende kalabilmek ile ilgilidir. Bu yaşlı ruhun bu zamanın potansiyeli olarak hatırladığı şeydir.

Bu iletişimin önceki bölümünde (ders sırasında) medyum, kendisi için en gizemli şeylerden birinin, yaşlı ruhların çok derine giden öz değer sorunu ile cebelleşmesinin nedenini bilememek olduğunu söylemişti. Bu konudaki cehaletini açığa vuracak şekilde orada duruyor ve neden bunun yaşlı ruhların sorunu olduğunu anlamadığını söylüyor. Size nedenini söyleyeyim: Çünkü sizler yüzyıllarca baskıya maruz kaldınız! Her ne zaman iki adım

ileri gitseniz, ardından bir adım geri gidiyorsunuz, bazen de beş adım. Bazılarınız en küçük projeye bile başlarken içinizdeki o kısık sesin "Bunun olacağı biliyordum" dediğini duyuyorsunuz. Pek fazla beklentiniz yok değil mi? Bunun nedeni daha eski enerjide yaptığınız her şeyin bir dirençle karşılaşmış olmasıdır. Her şey. Siz işlerin daha iyi gitmesi için her ne zaman olumlu bir öneri yapmak istesenez, size ortadan kaybolmanız söylenir. Siz her ne zaman karmaşık bir sorunda ruhsal bilgelik görseniz, başka kimsenin bunu göremediğini fark edersiniz. Diğerleri bu konu ile ilgilenmezler. Her zaman tecrit edilmiş halde kalırsınız. İşler kızıştığında, siz bir çözüm bulunmasını istersiniz, diğerlerin çoğu ise akıllıca davranırlar. İşte şimdi artık bunun değişmekte olduğunu söylüyoruz.

Demek ki ruhsal olarak kendinizi daha fazla sevmek zorundasınız ve şimdi de bunu yapmak için fırsat elinize geçti çünkü içinizde trilyonlarca DNA parçasından oluşan ve hücrenel yapı olarak adlandırılan bir evren var. Bu parçalar artık tepki vermeye başladılar ve sizin talimatları vermenize hazır duruma geliyorlar. İsterseniz "El artık uzatılmıştır" diyebilir ve hücrenel yapınızın ve hücrelerinizin "Tamam, patron sensin. Ne yapmamızı istiyorsun?" dedikleri durumun ortaya çıkmasını söyleyebilirsiniz.

Öz Değerin Anahtarı

Öz değer bir programdır. Bu bir programdır! Bu deneyimden elde edilmiş olan bilgidir ve öğrenilmiş bir şeydir. Bu programı geri çevirebilir, yok durumuna getirebilirsiniz. Tek yapmanız gereken ne istediğinizi kendinize söylemenizdir. "Sevgili hücrenel yapı" diyebilirsiniz, "Ben burada olmayı hak ediyorum. Bu benim zamanımdır. Bende diğerlerinin istediği şeyler var. Bu benim zamanımdır. Ben dünyanın planında önemli bir yere sahibim. Ben kolumdaki şeritleri (rütbe) hak ettim. Bu benim zamanımdır. Sevgili hücrenel yapı, kendi

güzelliğime ve güce giden yolda ilerlememe engel olan uygunsuz duygusal hususlardan kurtul. Sözünü ettiğim güç gittiğim her yerde şefkat ve ışık yaratabilme yeteneğidir."

Sizin hücrenel yapınız bunun üzerine gülümseyecek, size elinizi uzatacak ve "Biz bu birlikte yaratım sürecinde ortağız. Hadi çalışmaya başlayalım" diyecektir.

Huzursuz musunuz?

Yeniden ayarlama. Bunun size meydan okuyan ve çok güzel olan özellikleri olacaktır. Birdenbire aydınlanmak ve daha fazla bilgi sahibi olmak sizde nasıl duygulara neden olacaktır? Siz Tanrı'nın daha fazla parçası olduğunuzu hissedeceksiniz, bir soğuk algınlığı ile. Bazen düşersiniz ve gülersiniz. Biyoloji böyledir. Değişim için zaman gerekir, aylar hattâ belki daha uzun süreler.

Bir yandan yeniden ayarlanma ve huzursuzluk meseleleri ile uğraşırken, bu meselelerin neden ortaya çıkmış olduğunu da bilmelisiniz. Aynı zamanda da içinizde bulunan ve yaşamınız içinde iş görmeye başlayan daha fazla şefkat olan şeyi de kutlamalısınız. İşler bundan böyle daha iyi olacaktır.

Özgür İrade ve Resmin Tamamı

Bütün bunları söylerken sizin bu mesajı alacağınızı, anlayacağınızı, onunla bağlantınızı hissedeceğinizi ve tezahür ettireceğinizi varsayıyoruz. Burada demek istediğimiz, işi yapacak olanın sizin özgür iradeniz olduğudur. Eğer mesajı gözardı ederseniz, pek az şey olacaktır. Siz yaşlı bir ruhsunuz ve özgür iradenizle seçim yapma hakkınız var.

Son olarak da size yeniden ayarlanmayla ilgili çok sorulan sorulardan birinden söz edeceğim. "Kryon sen enerjinin değişmekte olduğunu söylü-

yorsun. Bunun anlamı bütün insanların bunu hissedecek olmalarıdır. Öyle değil mi?" Evet öyledir. Tüm insanlık bunu hissedecek. Siz bunu hükümetlerin düşürülmesi ve yeni hükümetlerin kurulması aşamalarında göreceksiniz. Medyumun size mümkün olduğunu söylediği, benim eski celselerde ifade ettiğim yollarda bunu görebileceksiniz.

Eski enerji rejimleri kendilerini yenileyemeyecekler ve bunun yerine değişmeye karar verecekler. 1000 yıldan beri belirli şekilde yaşamlarını devam ettirmiş olan toplumlar aniden değişmeye karar verecekler. Önümüzdeki iki neslin yaşamında işbirliği ve birlik kural haline gelecektir. Bir gün gelecek, siz geçmişe bakacak ve "Bizler barbarımız" diyeceksiniz. İşte değişim budur.

Zamanlama ve Gelecek

Ben perdenin benim tarafında şimdi durumundayım. Size verebilecek bir saatim yok burada. Ben size sadece gördüklerimi söylüyorum. Ben zaman içinde yeni bilimi kullanarak iyileşmiş bir gezegen görüyorum. Hiçbir sürekli hastalığın olmadığı ve temiz suyun sorun olmadığı bir gezegen görüyorum. Hem de hiçbir zaman! Ben herkesin kolaylıkla erişim sağlayabildiği, ucuz elektrik enerjisine sahip olan, insanların evlerini kolaylıkla ve rahatlıkla ısıtıldıkları bir dünya görüyorum. İşte bunlar tezahürün kuantum çorbasında varolan en güçlü potansiyellerdir. Ama size bir tarih veremem.

Size söyleyebileceğim ise, dünyanın kendisini yeniden ayarladığı ve bazı sorunların ortaya çıkacağıdır. Bunların bazıları siyasi olacak, bazıları yeniden ayarlama sürecinde kötüleşecek ve dünya bunu hissedecektir. Hayır. Sizler insan nüfusunun yüzde birinin yarısından daha azını temsil ediyorsunuz yaşlı ruh ve sizler karanlıkta o kibriti yakacaksınız. Size bunu daha önce de söyledik: Birkaç ışığın herkesin etrafını daha iyi görmesini sağladığı

ortamda sizler kibrit taşıyıcıları oldunuz. Sizin işiniz budur ama iş artık daha kolay hale gelmiştir.

Ben şimdi konuşuyorum. Size bir tarih veremem. Odayı terk ederken lütfen bunun hikmetini anlamaya çalışın. Günlük olayları değil, potansiyelleri görün ve yarın istedikleriniz, bekledikleriniz olmazsa sevgili insanlar, o çok hızlı değişen bilincinizle hemen kızmayın. Tanrı sabırlıdır; siz de sabırlısınız. Bütün bu hayatları yaşadıkdan sonra şimdi buraya gelmeye ve bu seferkine bir şans vermeye değmez mi?

Şu anda bu odada bulunan ve şimdi meydana gelen olaylar yüzünden ne kadar süre ile yaşayacaklarını merak edenler var. Kimlerden söz ettiğimi biliyorsunuz. Ben size benim gördüğüm potansiyelin çok uzun bir yaşam olduğunu söyleyebilirim. Aranızda bana "Tamam, tamam, tamam da..." diyenler hâlâ var. Size ne söylersem söyleyeyim, sizlerin yine de işlerin neden yürümeceğine dair bazı bahaneleriniz olacaktır. İşte o sizinle konuşmakta olan eski enerjidir. Yeniden ayar yapın! Nelerin mümkün olduğunu görmeye başlayın ve bunu oldurun.

Kuantum Faktörü

Son olarak da şunu söylemek isteriz: Bilim çok küçüklerin alanında atomik yapıya ve çok büyüklerin alanında evrene ne kadar fazla bakarsa, bunların arasındaki ortak noktaları ve benzerlikleri daha fazla görmeye başlayacaktır. Biliminiz üç boyutta tesadüfmüş gibi görünen şeylerde rastgele ve tesadüfi olayların olmadığını görmeye başlamaktadır. Bilim artık akıllı tasarıma bakmaktadır. Bunun anlamı, sizin yaratım dediğiniz özellikler bağlamında her şeyin biraraya gelmesinin temelinde yaşamın oluşması, şefkatin meydana çıkması için bir ön yargı, bir ön kabul yani tasarım vardır. Sizin gördüğünüz Tanrı'nın işidir. Artık bir yaratıcının varlığı hiçbir şekilde inkâr edilemez.

İçinize doğru dönüp kendi kendinizle uğraşmaya başladığınızda, aynı şeyi kendi içinizde de görmeyi istiyorum. Artık tesadüfî, rastgele bir varlık olmadığınızı anlamanın zamanı geldi. Yaşamınız tesadüf değildir. Olaylar rastgele başınıza gelmez. Olaylar sizin yarattığınız şekilde size başınıza gelir. Burada bir sistem vardır ve bu sistem yönlendirilebilir, programlanabilir ve yeniden programlanabilir.

Sonuç olarak tüm insanlık için şu ders çıkarılabilir: Şifa bulmuş bir dünya yaratabilmek; barış içinde bir dünya yaratabilmek; sağlıklı olarak ve yeni icatları kullanarak gidebileceğinizi hiç düşünmediğiniz yerlere gidebilmek. Bu sadece başlangıçtır. Benim saatim yok. Ama ben en güçlü potansiyelleri görüyorum ve medyum bugün sizin önünüzde sandalyesinde otururken size söyleyeceklerim bunlardır. Gördüğümüz potansiyeller geçen sene gördüklerimize göre çok daha büyüktür. Eğer ışık işçileri kolayca yeniden ayar yaparlarsa, süreci hızlandırabilirler. Bununla mücadele etmeyin.

Siz şimdi buradan ayrılırken ve yaşam tekrar normale dönerken ve rutin yine rutin olurken, dönüp birlikte geçirdiğimiz bu dakikalara bakabilir ve "Keşke bunları yapabilseydim" diyebilirsiniz. Gerçekte kim olduğunuzu bilmediğiniz veya unuttuğunuz için çok kolaylıkla eski enerjiye tutsak olabiliyorsunuz. İşte bu nedenle yeniden ayar gereklidir çünkü o zaman böyle düşünmeyeceksiniz. Çok boyutlu bir durumda olanlar zaman ve mekân dışında kalan bilinç ile ilgilidir. Sadece ışığı elinde tutarak bu gezegen üzerinde dolaşmak sizin sahip

olduğunuzu bilmediğiniz enerjinin yaratılmasına yol açar. İşte bu nedenle sağlıklı olarak, dram ve korkuların tutsağı olmadan dünyada kalmanızı istiyoruz. Gezegen için hiçbir şey yapmadıklarımızı düşünenler bir taraftan her tarafa renk saçarken, kendilerini siyah ve beyaz bir dünyada zannedenlerdir.

O nedenle, eğer isterseniz kendinize gerçek bir hedef oluşturun çünkü insanlar bunu yapmaya bayılırlar. Ama size şunu söyleme izin verin: Sadece hayatta kalmak ve etrafındaki insanlara şefkat gösterme dolayısıyla önemli işler başarmakta olanlarınız var. Bu odada olan bazıları öğretmenlerdir; bazıları medyumdur ve bazıları da şifacıdır. Bazıları ise bunlarla ilgilenmiyorlar ve onların da kimler olduğunu gayet iyi biliyorum çünkü bu mesaj herkese hitap etmiyor. Ben buraya belli bir potansiyel nedeni ile geldim ve sizler bu potansiyelin önündeki uçurumun yanında duruyorsunuz. Kryon işte bunun için geldi buraya, sizin köprüyü geçmenize yardımcı olmak için. Buraya kadar getirebildiğiniz için hepimizi tebrik ediyorum.

Eski enerji geri çekilirken çarpışacaktır sevgili varlıklar. Bunu bekleyin ama bu kez kazanma beklentisi içinde olabilirsiniz. Ve kazanacaksınız da. Çünkü 2012 yılı ışık işçilerinin avantajlı konuma geçeceği yıldır. Artık ışık görülmeye başladı ve çok uzun zaman önce ekilmiş olan tohumlar büyüdüler ve hasat zamanı geldi.

Ve işte böyledir.
KRYON

“Lütfen
Aboneliđinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Deđerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve
PK: 227 Beyođlu/İstanbul.
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2012 yılı için Tek Dergi fiyatı: 7 TL.

Abone ücreti: Yurt içi (75 TL)

Yurt dışı (90 TL)

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com